

EDINOST

GLASILO SLOVENSKEGA KATOLIŠKEGA DELAVSTVA V AMERIKI.

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER OCTOBER 11, 1919, AT POST OFFICE AT CHICAGO, ILL., UNDER THE ACT OF MARCH 3rd 1879.

"EDINOST"
1849 W. 22. St.
Telephone:
Canal 98.
Chicago, Ill.
ZA RESNICO
IN PRAVICO.

Izhaja dvakrat
na teden.
Velja za celo
leto \$3.00
Published semy
weekly.
Subscription
\$3.00
yearly.

ŠTEV. (No.) 15.

CHICAGO, ILL., TOREK, 22. FEBRUARJA, 1921.

LETO (VOL.) VII.

Published and distributed under permit (No. 320) authorized by the Act of October 6 1917, on file at the Post Office of Chicago, Ill. — By the Order of the President A. S. Burleson, Postmaster General.

NAJNOVEJŠE VESTI.

NONPARTISAN LEAGUE NAPOVEDALA BAN- KROT.

Delavstvo, prečitaj na drugi strani poročilo o homatijah nesrečne Severne Dakote, ki se je dala premotiti raznim rdečim agitatorjem, da jim je zaupala svoje politično državno vodstvo. Kam so jo zapeljali danes? V strašen bankrot! Deset milijonov delavskih žuljev ne bo dosti da bodo popravili škodo, ki so jo naredili delavski in farmerski "rdeči prijatelji" v nesrečni bogati Dakoti.

ZOPET NOV DOKAZ.

Ko so po Minn. zastopniki Townleyeve Nonpartisan League agitrali tudi med slovenskimi farmerji in delavci in jih vabili k pristopu k stranki, dali so se mnogi zapeljati in so res pristopili. Nekateri farmerji so verjeli, da bodo res naredili po vseh farmerskih distriktih velika skladišča, kjer bodo farmerji prodajali svoje poljske pridelke. Delavstvo jim je verjelo, da bodo res spolnili obljube, katere so mu delali. Tudi vsi naši rdeči listi so hvalili to organizacijo in jo priporočali.

Edini naš list se je postavil proti temu in večkrat svaril in sicer resno svaril slovenske farmerje in slovenske delavce, naj nikar ne gre do na limanice tem ljudem. "Prosveta" se je iz nas norčevala radi tega in nas napadala.

Danes? Kaj pravite k razmeram v Severni Dakoti, gospodje? Pojasnite svojemu članstvu!

In tako gre naprej!
Pred leti so priporočali I. W. W. Mi smo svarili. Napadli so nas radi tega.

Danes? — Ali nismo imeli prav, da smo svarili?

Svarili smo pred Kristanom in milijondolarskim fondom.

Napadali so nas. Tožili celo.

Danes? Kaj pravite na to, rdeči tovariši? Smo imeli prav mi ali rdečkarji?

Svarili smo pred Nonpartisan League.

Danes? Toraj kateri list je pravi delavski prijatelj?

Kateri list dela nesebično za koristi delavstva?

Tisti, ki piše in priporoča to, za kar se ga dobro plača pa če je delavstvu v korist ali škodo? Ali oni, ki pove vedno samo resnico naravnost in odkrito, pa naj se komu dopade ali ne, pa naj ga potem tudi napadajo in bijejo?

Slovensko delavstvo, sodi samo!

Zato, slovensko delavstvo, kedaj boš začelo misliti? In sicer samostojno misliti?

Kdor bo vsaj malo samostojno mislil, ta bo kmalu obrnil hrbet rdečkarjem.

PRIJELI KITAJCA, KI JE PRODAJAL OPIJ.

Springfield, Ill., 21. febr.—Po obvestilih, ki so jih prejeli iz Springfielda, so prijeli v Chicago nekega F. H. Lee, 22letnega Kitajca, ki je, kakor trdijo, vodja opijskega kroga, ki baje dela na vso moč v Chicagu, Detroitu, Minneapolisu in St. Paulu.

GEORGE WASHINGTON.

Danes praznujemo rojstni dan prvega predsednika Združenih držav, George-a Washington. Rojen je bil leta 1732 in umrl je leta 1799. Bil je vrhovni poveljnik ameriške armade v ameriški revoluciji. Washington ni bil veleum, niti velik politik, pač pa blag, miren značaj, ki je znal poravnati nasprotstva, ki ni izgubil poguma in še manj potrpežljivosti. Bil je velik strateg; kadar je bila britska premoč prevelika se je spretno umaknil, kadar je pa videl, da doseže uspehe, je bliskoma napadel kraljeve čete in jim prizadel hud udarec. S to taktiko je popolnoma upehal čete angleškega kralja Jurija. Britski generali niso drugače govorili o njem, kot o "starem lisjaku". Njegova največja voditeljska nadarjenost se je pokazala v zimi 1777—1778, ko je branil strateško postojanko v Forge Valleyju. Revolucijonarji so strašne trpeli. Stradali so in bili so brez tople obleke. Mnogim so zmrznile noge ali roke. Washington je bil pri svoji armadi, spodbujal je mlačneže in trpel enako z njimi. Trpljenje v tej dolini je bilo nepopisno, ali odvisno je bilo od zadržanja revolucionarne armade, kako konča upor proti britskemu kralju Juriju III. Revolucijonarji in

shington je bil pri svoji armadi, spodbujal je mlačneže in trpel enako z njimi. Trpljenje v tej dolini je bilo nepopisno, ali odvisno je bilo od zadržanja revolucionarne armade, kako konča upor proti britskemu kralju Juriju III. Revolucijonarji in

Washington so vzdržali in s tem je bilo jasno povedano, da je revolucionarna armada nepremagljiva, čeprav je bila sestradana in oblečena v cunj. Thomas Paine je v začetku leta 1776, v drugem letu upora proti angleškemu kralju izrekel pomenljive besede: "To so časi, v katerih se preizkušajo duše mož". Washington in njegova revolucionarna armada v Forge Valleyju so dejansko pokazali, da so to preizkušnjo dobro prestali.

Njegovo zadnje strateško delo je bila kampanja pri Yorktownu, kjer se je podal britski general Cornwallis z vsemi svojimi četami. Vsa leta v revolucionarni vojni je Washington potrošil štiri in šestdeset tisoč dolarjev. Poleg je pa potrošil precej svojega denarja, katerega ni nikdar postavil v račun ali zahteval, da se mu vrne. Bil je dvakrat izvoljen za predsednika in ko so mu tretjič ponudili predsedniško kandidacijo, je Washington odklonil.

PRVI ZAČETKI KULTURNEGA BOJA V JUGOSLAVIJI.

Sokolstvo v šolah.

Višji šolski svet je izdal v zadnjem času dve okrožnici, ki označujejo kulturni boj, boj za šolo. V okrožnicah ukazuje višji šolski svet vsem šolam, da morajo gojiti med šolarji sokolsko idejo. V ta namen morajo šole, kjer so telovadnice, dati sokolom na razpolago telovadno orodje in telovadnice, nasprotno se pa morajo šole posluževati sokolskih telovadnic, če jih nimajo same. Kadar ni prikladen čas za telovadbo, morajo učitelji učencem razlagati pomen sokolstva.

Iz teh dveh okrožnic je jasno, da hoče šolska uprava iz šolskih prostorov, ki jih je s svojimi žrtvami zidala katoliško ljudstvo, napraviti uradne agitacijske lokale za sokolsko agitacijo. Sokolstvo po svojem današnjem programu in delovanju pomeni avantgardo svobodomiselstva. To se ni nikjer tako jasno pokazalo kot na Češkem, kjer stoji Sokolstvo v odkritem boju proti katoliški Cerкви. Tam se svobodomiselci niti ne skrivajo več za plitvi izraz "klerikalizem".

Sokolstvo na Češkem, služeč ciljem in namenom svobodomiselne buržoazije, se je postavilo v prvo fronto proti katoličanom. S pomočjo Sokolov so skušali odpadli duhovniki jemati katoličanom njihove cerkve. Dosegli so, da se je začel prej tako mlačni češki katoličan zbirati in organizirati. Katoliška verska misel na Češkem še nikdar ni tako rasla kot sedaj v boju proti sokolsko-svobodomiselnemu prizadevanju.

Nam se zdi, da je šolska uprava s tem odlokom načela brez potrebe vprašanje, ki bo pretreslo vse naše javno življenje. Dvomljivo pa je, če interes države to prenese. Če hočejo gospodje v Beogradu za ljudstvo res kaj koristnega napraviti, naj začno najprej brezobzirno boj proti korupciji, ki jo je centralizem razpasel po naših krajih. Gospodarsko delo, socialna zakonodaja, boj izkoriščanju — to so temelji, na katerih lahko belgrajska vlada poskusi kazati svojo avtoriteto. Gospodje v Beogradu za vse to nimajo smisla; boje se tega dela; zato vžigajo v teh trenutkih kulturnobojne instinkte svobodomiselnega dela ljudstva, misleč, da bo tako pozabljeno gospodarsko in socialno vprašanje med nami.

Ta se motijo!

Po "N. Č".

SENAT OMEJIL IMIGRACIJO.

Ta odlok bo veljaven za 14 mesecev, ako so sprejet med postave.

Samo 355.000 izseljencev sme priti v Združene države.

Zadnje dni je glasoval senat o omejitvi naseljevanja v Združene države. Od 1. aprila t. l. pa do 30. junija 1922 sme priti največ 355.000 naseljencev semkaj.

Dillinghamova predloga je bila sprejeta z 62 glasovi proti dvema. Iz vsake države bodo smeli priti v tem času trije odstotki tistega števila rojakov, kakor jih je bilo v Združenih državah leta 1910. Edina dva ki sta glasovala proti tej predlogi, sta bila senator Reed iz Missouri, demokrat, in senator France iz Maryland, republikanec.

Kdo sme priti v Združene države.

Kakor sedaj kaže, bo smelo priti iz posameznih držav naslednje število imigrantov:

Francija	3.523
Nemčija	75.040
Bivša Avstroogrška	50.117
Srbija	139
Italija	40.294
Slovenci so všteti pod Avstroogrško.	

HUGHES ZOPET NA POVRŠJU.

Izvoljen je za bodočega državnega tajnika.

S to izvolitvijo bo stopil zopet v javnost mož, ki je pred štirimi leti ob enem z Wilsonom kandidiral za predsednika Združenih držav. Bil je pesimist, dočim je bil Wilson optimist. Ljudstvo pa je raje verjelo Wilsonu in se odločilo zanj. Francija in Anglija sta zelo veselili, da je ravno Hughes izvoljen za

H KONCU GRE NAŠA ZALOGA MOHORJEVIH KNJIG ZA L. 1921.

Med njimi je tudi novo delo:

"KAKO SI OHRANIMO ZDRAVJE."

Notri je obilo koristnih nasvetov
ZA ŽENE IN DEKLETA.

Ne zamudite prilike in pohitite z naročilom! Pozneje teh knjig ne bomo imeli več.

NAJLEPŠE PIRUHE

boste dali svojim v stari domovini, ako jim pošljete nekaj denarja.

NAJVEČ DENARJA

bodo prejeli Vaši, če ga jim pošljete po našem posredovanju. O tem se boste prepričali.

NOBENIH SITNOSTI

za one, ki prejmejo denar, kajti ne bodo imeli nobenih potov, temveč bodo dobili denar naravnost na dom.

NAJHITREJE IN NAJCENEJE PO DNEVNEM KURZU ZVEZE Z VEČ BANKAMI

Obrnite se osebno ali pismeno na:

EDINOST,

1849 West 22nd St.

CHICAGO, ILL.

IZ SLOVENSkih NASELBIN.

Chicago, Ill. — Sklad Republičanskega Združenja gre h koncu. Treba bo zopet denarja. Toda kako, ker še celo njihovi pristaši jim ne zaupajo več. Aha, jo že imajo! — Banko in konzumno društvo bo potreba ustanoviti. To bo vleklo, ker je nekaj novega, so si mislili. Pri tem pa hočejo biti previdni. Zbrali so svojo vojsko, ter imenovali generala v osebi "Jurčka", lajtnanta "Spulo", pot jim pa naj kaže presvilita "Zvezda". Tako zbrano vojsko so pognali v boj, in sicer najprvo v društvo Zvon št. 70 J. S. K.J.; to društvo naj gre po kostanj v žerjavico. Pa ne boš Jaka kaše pihal, pravčasno ste se izdali. Slovensko ljudstvo Vam ne zaupa več, ako si po to krink na glavo nataknete. Niti za lote ne boste skupaj spravili.

To tudi sami dobro vedo, hočejo le škodovati slovenski Šoli, pravemu Narodnemu Domu, ki je že gotova stvar, ker ljudstvo je zelo navdušeno. Kjer je navdušenje, je tudi napredek zagotovljen. In to bo po kazala bodočnost.

Torej naprej za Slovensko Šolo, naš pravi Narodni Dom!

Faran.

Greaney, Minn. — Iz tukajšnje farmerske naselbine malokdaj zveste kaj novega, zato Vam bom jaz nekoliko opisala naše razmere.

Zimo imamo prav dobro; za tiste, ki delajo po gozdovih, je bilo še celo preveč topla. Ko vozijo drva, imajo premokro in se bojijo, da ne bi sneg prehitro skopnel, ko imajo še toliko lesa izvoziti do postaje. — Les se zdaj lahko proda za prav dobro ceno. Sprus osem feetov dolg stane \$26.50 seženj ali klafta, topolov les pa 16 dolarjev. To je za farmerje zelo ugodno, ker si bodo mogli vsaj nekoliko opomoči.

Na umu je obolela žena Johna Peršič, Antonija Peršič. Prepeljali so jo na Forgesfals v bolnišnico za slaboumne. — Mr. Ignac Babich je v bolnišnici na Cisholmu, kjer je bil operiran zaradi poškodbe črevesa. Upamo, da bo kmalu okreval.

U. B.

Slovenski bogoslovec Mr. Štefan Mohorko iz Collegeville, Minn., nam je poslal pismo, katero je dobil od svojega brata iz stare domovine, v katerem mu piše med drugim: "Iskreno se ti tudi zahvaljujemo za poslano nam pismo in za poslano nam zvezke "Ave Maria" in "Koledarja Ave Maria", ker jih vsi zelo radi bomo. Zdi se mi, da so ameriški pisatelji in uredniki pač boljše mojstri v svojem poklicu, kakor pa naši tukaj, ker tako lepega lista tukaj nimamo. Prosim te tudi v prihodnje, če mogoče, nam jih pošiljaj. Delim jih tudi sosedom in sorodnikom, ki jih ne morejo prehvaliti, tako se jim dopadejo. Posebno "Koledar" je nekaj krasnega in zanimivega. Želel bi si naročiti sem ta rta-božni list ali sedaj je valutno stanje previsoko. En dolar bi bil 150—160 kron . . ."

K temu pismu pa dostavlja Mr. Štefan Mohorko: "Prosim Vas, gospod urednik "Ave Maria", ali bi ne hoteli nekoliko delovati med našimi rojaki po Ameriki, da bi skupaj spravili svoje prečitane številke "Ave Maria" in jih pošiljali svojim sorodnikom in prijateljem domov. Od šest listov "Ave Maria" se plača približno osem centov poštnine za Evropo.

Tukaj Vam pošiljam lepo priznanje od svojega brata, kateri Vaš list jako rad čita.

Kakor razvidite iz tega pisma, bi se jako rad sam naročil na Vaše liste, pa revež nima toliko denarja, ker je valuta previsoka. Zato pa prosim, pošiljajte mu list "Edinost" za pol leta in naročnino bodem jaz poslal.

Tukaj v St. John semenišču nas je letos pet slovenskih bogoslovcev dijakov. Štirje se uče za duhovnike

za škofijo Duluth.

S pozdravom

Štefan Mohorko.

Opomba urednika: Te dni se je v "Amerik. Slovencu" nekdo obregnil ob Koledar. Mi mu v odgovor povemo samo, da takih priznanilnih pisem, kakoršno je to-le tukaj, smo dobili na kupe. Veliko slovenskih duhovnikov, ki poznajo naše razmere, vsi odobravajo naš nastop, ker vidijo, kam plove katoliška organizacija s svojim hinavskim katoličanstvom. V glavnem odboru so možje, ki so sovražniki in nasprotniki katoliških šol in katoliških župnij. Odločnih katoliških mož pa ne marajo. Da to vsak pravi in zavedni katolik vidi, samo kaki omejeni zaslepljenci in pa "koritarji" ne vidijo in nočejo videti, kajti ko bi organizacija postala odločno katoliška, bi bili nemogoči pri njej. Toda dobra molzna kravica je, škoda za njo!

PISMA IZ STARE DOMOVINE.

Iz Adlešič v Beli Krajini, 27. jan. Danes sem prejel iz Pittsburga od našega rojaka in župljana g. Mikota Skubeta iz Adlešič h. št. 6. prav lep znesek 16.890 K, katere je nabral v Pittsburgu in okolici za naše nove zvonove pri farni cerkvi, katere mislimo naročiti. V amer. denarju je nabral \$125. Pri nabiranju mu je pomagal, kakor mi piše, največ g. Peter Ritmanič iz Dolenjca h. št. 17., bivajoč v Rankinu. Darovali so: Skube Miko Adlešiči \$6.14, Fabina M. Vrhovci \$3.10 Po \$5 pa so darovali: Skube Anton Adlešiči 6., Milek Jure in soproga Adlešiči 8., Veselič Jure in soproga Marindol 6., Miketič Matija Gorncji M., Kozan Matija Pribinci 3., Črnič Peter Bedenj M., Hotuje Rudolf Bedenj 27., Ritmanič Peter Dolenjci 17., Ritmanič Ivan Dolenjci 17. in Jug. Slov. Samost. Podp. Društvo "Danica" v Rankinu. \$4 pa je daroval Vardijan Ivan Dolenjci 2. Po \$3 so darovali: Štampahar Jure in soproga Vel. Sela 14., Veselič Joža Vrhovci 6. in Veselič Anton Vrhovci 5. Po \$2 so darovali: Kapela Miko in soproga Mala Sela 9., Bahorič Josip Dolenjci 11., Mušič Matija Adlešiči, Požek Miko Adlešiči 4. in Požek Ivana omož. Rudman Adlešič 9. Po \$1 so darovali: Kapela Peter Bedenj 14., Kozan Miko Pribinci 3. in pa 3 otroci Ivana Ritmaniča, Ivan, Matija in Dora iz Rankina, vsaki po \$1. Izmed tujcev, ne naših župljanov, pa so darovali: Po \$3 Franci Ivan Lonjgari-Kunič in Žigon Ivan in soproga iz Metlike. Po \$2: Turkovič Tomaž Ogulin Hrv., in Knez Jakob iz Palice. Po \$1: Mrak Anton Sovodnje, Križe Miko Griblje 19., Arviža Tomaž Rešica Hrv., Cunič Franc Prilišče, Beg Josip Prekriže Hrv., Cunič Josip Prilišče, Borkovič Stj. Kamonije Hrv., Cindrič Marija Ogulin Hrv., Hudak Marko Sečje Selo, Vinica, Brozovič Bartol Severin Hrv., Sičan Bartol Severin Hrv., in iz Rankina Čunko Mihael, Jakič Josip in Čunko Anastazija. Vsem, ki so kaj darovali se prav srčno zahvaljujem za lepe zneske, prav posebno pa še g. nabirateljema Mikotu Skubetu in Petru Ritmaniču, ki sta se toliko trudila in žrtvovala, da sta tako veliko svoto nabrala. Naj bo vsem skupaj plačnik Bog, v čigar čast in slavo bodo prepevali in se glasili novi zvonovi. Prav rad bom pa ustregel tudi želji, da bi se za darovalce po njihovi smrti zvonilo, če bomo le dobili poročilo. Naznanjam še, da sem že v četrtek pisal v Ljubljano zaradi zvonov, če bi mogla zvonarna prevzeti že naročilo in po čim je kilogram bronovine. Upam, da bom mogel kmalo sporočiti, kaj smo ukrenili zaradi zvonov. Do tje pa bo ves denar v hranilnici v Ljubljani.

Lani je bilo pri nas rojenih 38 otrok, 23 dečkov in 15 deklic. Umrlo je 19 oseb, 11 mošk. in 8 žensk. spola. Najstarejša oseba je dosegla 74 let. Ozovov ali oklicev je bilo 29. porok pa 25. Toliko morda (Dalje na 4. strani.)

\$17.000.

"Sedemnajst tisoč dolarjev"

smo nabrali prvih deset dni našega "Drive-a" v Chicago med našimi rojaki za našo novo šolo in Narodni Dom.

To je krasni vspeh, ki kaže kako veliko je navdušenje med Chicaškimi rojaki za to prekrasno miselj.

Sedemnajst tisoč in to v današnjih tako težkih časih, ko je toliko rojakov brez dela, ko se tako slabo zasluži. Pomislite. To je nepričakovano velik vspeh.

To je nekaj za kar se mora naši slovenski naselbimi v Chicago častitati. Kolektanje seveda se vrši dalje in se bode vršilo dokler se ne obišče vseh družin. Veliko rojakov je odgovorilo kolektorjem, da bodo dali, ko se bode začelo zidati. Ta izgovor seveda ne velja, ker mi sedaj kolektiramo ravno za to, ker bi radi začeli. To mora vsakdo vedeti da ako nimamo denarja, tudi začeti ne moremo. Kdor tako pravi, ta pravi s tem ravno toliko, kakor če bi rekel, jaz nočem, da hi se začelo.

Pozivamo pa vse rojake naj pridno agitirajo med svojimi prijatelji, da bodo vsi pristopili in vsi žrtvovali vsak po svoji moči. Velikrat se zgodi, da kedo kolektorja zavrne, češ da ne da nič. Ako pa pride pozneje k njemu kak dober prijatelj, ki mu pa pojasni celo stvar, mu dokaže, da je njegova dolžnost da se pridruži drugim, ki so že dali, mu pove zlasti kako veliko korist bode imela cela naselbina od tega, potem se pa pogosto zgodi, da tak še več da, kakor kedo drugi. Ako imaš kakega takega svojega prijatelja, o katerem veš, da ni dal, pojdi k njemu, govori mu in pojasni mu celo stvar in pridobi ga, pa se bode tudi on pridružil. Kolikor več na nas bode toliko lažje bode skupno breme. Kolikor več nas bode, ki bomo zidali, toliko manj bode prišlo na enega.

Tudi bomo ta teden izdali poseben način zbiranje denarja in prispevkov, kar bode pa veljalo zlasti med našimi prijatelji drugih narodnosti. Začeli bomo namreč nabirati dobrotnike, ki nam bodo pomagali kupiti opeko. Pojasnjeno je bilo v cerkvi, v čem obstoji ta način zbiranja. Prosim vsakega, da si bode vzel vsaj eno knjižico in jo skušal razpečati med svojimi prijatelji, kjer dela.

Naše žene so pa začele priprave za fer za ta namen. Tudi fer nam mora prinesiti več tisočakov, ako ga bomo prav speljali. Prav ga bomo pa speljali, ako bodo vsi farani pomagali, ako bode vsakdo naredil svoj del, da ne bomo pustili, kakor se pogosto zgodi, samo nekaterim delati. Vsaka družina naj nekaj žrtvuje in vsaka družina naj skuša za ta dar nekoliko knjižic napolniti. Tako bode šlo in le tako bomo dobili lep vspeh.

Chicaški Slovenci, to delo, katerega smo se lotili, je največje delo. Lotili smo se ga na veliki način in izpeljati ga moramo, kaj ne, pa naj nas stane truda kolikor hoče!

Začelo se je pa v Chicagi med nekaterimi gibanje za še drug narodni dom poleg našega. Kak namen imajo ti možje s to agitacijo, ne vemo. Vemo pa, da gotovo ne mislijo nam pomagati. Najbrže ravno nasprotno. Vendar Chicaga je velika, ljudi je dosti in vsi imamo enake pravice. Mi pozivamo društvo "Zvon", ki je sprožilo to miselj, naj gre z nami solidarno. V društvu "Zvon" ste tudi očetje, ki boste rabili katoliško šolo. Vedite zato, da sami sebi sedaj nasprotujete, ako sedaj skušate škoditi našemu delu. Vedite pa, da si bode naselbina to zapomnila. In ako boste pozneje kedaj prosili za svojega otroka sprejema v našo šolo ali za svoje društvo prostore za zabavo, takrat se bomo pa preje nekoliko pomenili. Takrat pa nikar ne dolžite nikogar in se ne hudajte nad nikomur, temveč samo nad seboj. Dajmo raje skupno delati za skupne koristi. Lepa šola in Narodni dom, kakoršnega bomo zidali mi, bode v ponos in čast vsej naselbini. Vsakdo bode s ponosom tujcu pokazal to krasno stavbo kot "našo". Kako čudno se bode pa čulo, ako bode kak katoliški Slovenec, ki je tudi faran, moral reči: to je NJIH šola! Ali ga ne bode tujec pogledal začudeno in vprašal: njih? Katerih njih? Ni tvoja tudi? In reči bode moral: Ne! Ne samo, da nisem pomagal, še podiral sem drugim, ki so zidali.

Vsi zavedni Chicaški Slovenci, mi pa kar naprej odločno in neustrašeno. Vspeh je že zagotovljen!

V PUSTIV JE ŠLA.

Spisal Fr. Jaklič.
(Nadaljevanje.)

II.

Toda Matija Novljan je bil v gostilni svojo ženo pozabil popolnoma. Ker ni bil vajuen pijače, je postal kmalu židane volje ter je vesel objemal svoje sosede, kateri so slastno pili za Novljanov denar. Bili so pravi bratci, kakršnih je mnogo v Hudem Koncu, katerim se denar za pijačo ne smili nikdar. Trkali so z Novljanom, peli zdravice in mu dopovedovali, da je Matija Novljan šele sedaj pravi mož, ko je prišel v njih družbo. In Novljanu je to govorjenje tako ugajalo, da so mu stople solze v oči. Nespameten se je zdel samemu sebi, da je doslej ostal doma.

"Tako je, Matija, tako! Kdo bi vedno stražil ženo doma in zibal!" pravi sosed Meden in ga udari na ramo.

Vsi se zakrohotojajo in urežejo za starim Kozarčkom, kateri je krožil staro Kančnikovo:

Ne dajte ženam,
Da b' hlače nosile,
Da bi prot' vam
Oblast zadobile!
Varujte vsaj
Največje blago!

"Kaj? Ali jaz nisem mož? Ali ne nosim hlače?" vzroji Novljan, ko razume pomen pesmi. "Kdo tega ne ve? Vina na mizo".

"Tako! Tako! Novljan! Pijmo, dokler je denar in nedelja!"

Po so zopet pili in zopet peli. Denar je ginil Novljanu iz mošnjice, glavo mu je polnilo vino, in tako ni videl nič drugega, kakor pijačo v steklenicah in vrtoglave sosede okoli mize. Zatonilo je zlato solnce in tihi mrak se je spuščal na zemljo. Treznejši so drug za drugim izginjali iz gostilnice in bežali skrivaj domov, kamor jih je podila vest. Po nekatere so pa prišle žene in jih odtrgale od pijače.

V mraku je bila Novljanova zakurila in pristavila večerjo. Celó popoldne ni bilo moža domov; celo popoldne je popival. To je bilo mladi ženi vendar že preveč. Zdelo se ji je, da jo zaničuje in draži nalašč, ker je ni povabil s seboj, niti povedal, kam gre. To dozvedanje jo je tako jezilo in žalostilo, da je prejkala skoraj vse popoldne. Smilil se ji je tudi denar, katerega daje za pijačo. Mati je nekaterikrat pričela pogovor, toda, ker ji snaha ni odgovarjala, je obmolnila in se na tihem

jezila na-njo.

Kaša je že vrela, njega pa le še ni bilo. Sedaj se pa ne more več premagovati.

"Mati, pogledjte malo v peč, da se ne zašmodi", veli stari in gre po moža.

"Meni nič mari", zavrne jo mati jezna, ker prej ni hotela govoriti z njo.

In tako se je kuhala kaša sama pri ognju.

Trda tema je bila že po vasi, ko je hitela Novljanova po moža. Premišljevala je, kaj bi govorila v gostilni, kako bi ga spravila domov. Ugibala je, kdo bi bil še v gostilni, in kakšen je mož, ali je že huđo vinski ali še ne.

Pride do gostilne. Glasno vpitje in govorenje se razlega v tiho noč. Postoji in poslušá, da bi ujela glas svojega moža. Ko spozna moški glas, osupne, zakaj v tem kratkem času, kar ni slišala moža, je dobil hripav, votel in odljuden glas, kakršnega ni bila vajena.

Gostilničarka stopi na prag, Novljanova pa gre bliže, da bi Skobčevka ne slutila, da je poslušala.

"Ali je naš notri?" vpraša na videz mirno in brezskrbno.

"Oh, lej jo, lej! Kaj mu ne zapuša, da bi prišel sam domov? Ali je tako daleč? Notri je, notri!" pravi Skobčevka, nekatere besede žaljivo naglasujoč.

Novljanova je čutila zaničljivi odgovor, odvrnila pa ni ničesar, le mislila si je: "Oh, ti nesramnica, vse bi ljudem izpihala rada iz mošnjikov".

Vstopi.

Slab, z vinskim duhom, s smradom goreče sveče in z dimom pomešan zrak ji pade na pljuča. Okoli mize so sloneli nekateri pivci, ali tolkli po mizi in vpili, ali so pa dremali. Oči so jim že slabo svetile, na žarečih obrazih jim je odsevala nekaka dušna topost.

Gostilničar jo ugleda in ogovori: "Ali si prišla tudi ti ponj?" "Oh, recite mu, recite, naj gre domov", poprosi žena in vstopi nazaj med vrata.

"Novljan, pojdi!" pravi Skobec in namigne k vratom.

"Kaj hočeš?"

"Pojdi!"

"Kaj praviš?"

"Matijec, pojdi, pojdi! Noč je in večerja te čaka", oglesi se Mica.

"A-a, noč je, večerja je? — Na, pojdi pit!" izpregovori počasi Novljan, ko spozna ženo.

"Nisem žejna, plačaj in pojdi do-

mov!" prosi ona.

Ujezila ga je, ker ni hotela piti. "Po kaj pa hodiš sem, ako nečeš vina?"

Z vustmi se je smejala, v srcu se jokala,

kakor poje pesem, pa mu užaljena na videz veselo in mirno odgovori:

"Matijec, nikar se ne huduj, večerja se hladi, pojdi!"

"Ti in tvoja večerja!"

"Le pojdi, le pojdi, da ne bodo vsi tebe čakali", poseže gostilničar Skobec vmes, ker se ni hotel zameriti Novljanovi, ako bi moža kaj ustavljal.

"Meniš, da nimam več denarja, ker me podiš iz hiše? Pa pojdiva, saj vidim, da še jesti ne morete doma brez mene! Vse poravnano?"

"Vse".

Sedaj vstane in gre opotekajoč se iz gostilne za ženo.

"Oh, kakšen je", vzdihne Novljanova po tihem in hiti pred možem saj se ni mogla hliniti več, da bi govorila z njim prijazno, ko jo notri jezi in kolje. Postal ji je zoprn.

"Počakaj! Kam bežiš tako?" vpije mož za njo in se opoteka po temni poti. Ona pa le hiti, da bi se z njim ne sporekla že na poti.

Ko stopi v vežo, udari ji v nos zoprni duh po smodu. Hitro stopi pred peč in odstavi kašo, toda bilo je že zamujeno; kaša je bila predolgo pri ognju. Vedela ni kaj početi. Jeza jo zgrabi še bolj, ker je slutila, da je mati to naredila nalašč, ali je pa premalo pazila.

"Kakršno so skuhalo, tako naj jedo, on pa tako ni zaslužil boljše!"

Po tem odločnem sklepu strese kašo v skledo, in takrat že stopi tudi Matija v vežo.

"Kje je večerja, ker se je tako mudilo?"

"Precej prinesem, le pojdi k mizi!"

Kmalu je kaša na mizi, in Mica pokliče tudi stara dva.

Mati je že grede vihala nos, ker je nekaj neprijetno dišalo.

Molijo in začno. Stara komaj zajame dvakrat, položi žlico na mizo, rekoč:

"Slaba je".

"Prav nič ni vredna", dostavi sin in zažene žlico po mizi. "Zato me je bilo treba pač klicati!"

"Sedaj ko imaš vsega zadosti, seveda ti ne tekne kaša".

"Molči!"

"Ej, ni dobra; kaše ne znaš kuhati, pa je. Ta, ki si jo nocoj skuhalo, ni za ljudi", meni stara, nič hudega ne sluteč, in vstane. Tako stori tudi stari.

Kaj hujšega bi mogel človek storiti ženski, kakor očitati ji, da ne zna kuhati? Ker sta odšla stara, bruhne razkačena žena vso jezo na moža, ki je bil stopil k postelji in se spravljal spat. Vsa iz sebe skoči predenj, pomoli mu pest pred oči pa zakriči:

"Le sam si kuhaj, ker ti ne znam več! — Druge poslušaj, mene ne, in pometati hočeš z menoj, pa ti že ne boš. Rajša grem proč, da se ne vidiva nikdar več".

"Pojdi, kamor hočeš", odvrne mož ravnodušno in nekoliko zamahne nad njo s suktnjo, katero si je bil ravnostlekel. "Molči, da prej zaspiš". "Pretepati me tudi že misliš, kaj ne, lep mož si!"

Žena mu iztrga suktnjo iz rok in jo zadrvi v kot pod posteljo.

"Vedi, da si me udaril prvič in zadnjič. Tu mi ni obstanke, kjer me vsi zaničujejo in sovražijo. Kuhajte si sami bolje, kakor sem vam kuhala jaz! — Oh, oh, jaz neumnica, da sem se dala pregovoriti in sem prišla sem uživat jezo in žalost!" Tako je tožila v svoji jezi nad svojo nesrečo.

Teh besed pa Matija že ni več slišal, ali vsaj razumel ne, zakaj zibal se je že na pol v sladkem spanju.

Mica Novljanova pa se ni tako hitro upokojila. Zbere nekaj obleke, poveže trdneje zibel in se odpravi od hiše, ker si je v jezi in žalosti domišljala, da pod to streho ne mo-

re več živeti. Bala se ni noči, ampak še prav ji je bilo, ker vsaj ljudje ne bodo vedeli takoj vsega. Zibel zadene na glavo, culo z obleko natakne na roko in gre.

"Pa sam bodi, ker sem ti odveč! Živela bom še lože".

S temi besedami se poslovil od moža.

Mati je poslušala, kaj imata v hiši, in ko je čula ves prepir in je slišala tudi grozno snahino, da gre proč, pravi staremu:

"V pustiv misli iti".

In nista se bila še dobro pomenila, bila je snaha že pred hišo. Urno skoči mati na vežni prag in zavpije za njo:

"Ali se ti blede? Kam divjaš? — Nazaj pojdi!"

Toda nihče ji ne odgovori, le nagle stopinje se slišijo s pota.

"Kdo bi si mislil, da je tako nagla?" izpregovori stariček čez nekaj časa. "Ti pa nisi šla za vsako malenkost v pustiv, hehe".

"Strašno je občutljiva! Pa da se upa po noči od hiše!"

V hišo gre, da bi govorila s sinom, toda ker je že trdo spal, pospravi z mize, pogleda, kaj je vse vzela s seboj, in pravi:

"To bo Matija zjutraj gledal, ko je ne bo!"

Stara dva nista nocoj dolgo mogla zaspati.

(Dalje prihodnjič.)

Izkušena žena. — "... Za uspeh svojih romanov se moram samo svoji ženi zahvaliti".

"Kaj pravite?"

"Gotovo, da. Kadar v katerem dejanju že ne vem kako in kaj — moja žena najde vedno kakšen izhod za junaka".

SLAVNEMU OBČINSTVU

naznanjam, da popravljam in napeljujem vedne in plinovne cevi, kakor tudi izvršujem vsa dela, ki spadajo v plumbarsko stroko. — Pred vsem si zapomnite, da jaz izvršujem vsa dela najboljše in za najnižjo ceno.

Nadar potrebujete naše pomoči, pokličite nas po telefonu, ali pa če pridete osebno na:

JAMES A. JANDOS,
2042 W. 22nd St, near Hoyne Ave.,
Chicago, Ill.
Tel.: Canal 4108

PODPIRAJTE MOŽA, KI VAS PODPIRA.

FRANK SUHADOLNIK

Veliko stori za "Ave Maria" in "Edinost," zato ker je navdušen za katoliški tisk.

On je zastopnik za ta dva lista.

Rojaki, ali ne mislite, da tak mož zasluži, da kupujete pri njem on ima **VELIKO ZALOGO OBUVAL.**

Ljubeznjiva in točna postrežba

6107 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.

ROJAKOM V SHEBOYGAN, WIS.!

Kadar želite poslati denar v staro domovino se obrnite na rojaka

MIHAEL PROGAR

1621 N. 9th STREET SHEBOYGAN, Wis.
Varno in zanesljivo pošilja denar v stari kraj, vsaka pošiljatev je jamčena.

KDO SE POSLUŽUJE PAIN-EXPELLERJA?

Delavec se ga poslužuje, da odpomore svojim bolečim mišicam, ki so se mu pretegnile pri težkem dnevnem delu.

Farmer ga uporablja in noče biti brez njega. Pain-Expeller zavzema častno mesto v vsaki farmerski hiši, kjer se pojavljajo hitri napadi, nesrečni dogodki in druge stvari.

Tovarnarški delavec uporablja Pain-Expeller, če napadejo njegovo moč in en energijo revmatične bolezni, lumbago, nevralgijo in druge neprilike v njegovem težavnem poklicu.

Majnar potrebuje Pain-Expeller pri revmatičnih boleznih, bolečinah v križu, nevralgiji ali vseh boleznih, katere oslabijo telo in odvzamejo vso energijo.

Gospodinja uporablja Pain-Expeller, če otroci padejo ter se ranijo, zoper pike muh in vbodljave drugih žuželk in kjerkoli je potreba dobrega linimenta.

Vsakdo! uporablja PAIN-EXPELLER.

SLOVENCEM V JOLIETU!

Naznanjamo, da kdor si želi v Jolietu in tamkajšni okolici Mohorjevih knjig, raznih molitvenikov ali drugih povestnih knjig in karkoli spada v področje našega podjetja, naj se obrne na nara tamkajšna zastopnika:

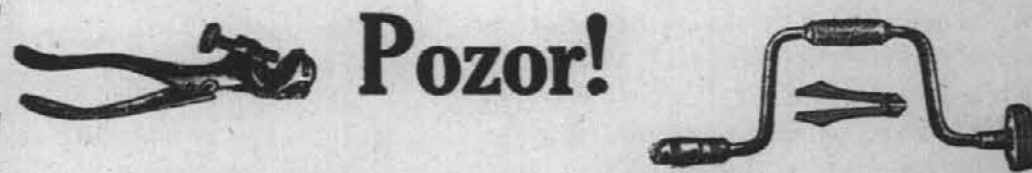
MARKO BLUTH,
505 N. Bluff St.,
JOLIET, ILL.

JOSEPH MUHIČ,
506 Summit St.,
JOLIET, ILL.

Oba gg. zastopnika poročamo kar najboljše cenjene-mu občinstvu v Jolietu in okolici.

SLOVENIAN FRANCISCAN PRESS,

1849 W. 22nd St. CHICAGO, ILL.

Pozor!

— Kadar potrebujete raznega pohištva, obnite se na mene. V zalogi imam najfinejše postelje in modroce. raznovrstne peči za plin, olje in premog. Prodajam tudi vsakovrstno orodje za vse rokodelske stroke. Ravno tako imam v zalogi tudi vse avtomobilske potrebščine, kakor tudi vse potrebne predmete za napeljavo elektrike. Svoje blago razpošiljam po celi Ameriki. Pišite še danes po naš cenik!

A. M. KAPSA

(General Hardware store)

2000 - 2004 Blu Island Ave
Cor. 20th St.
CHICAGO, ILL.

FRANK SEDLAK'S SONS

Izvršujemo

VSA ZIDARSKA DELA.

Kadar mislite graditi svoje domove ali kako drugo poslopje, obrnite se na nas, da Vam damo svoj nasvet.

2448 South Lawndale Ave.,
CHICAGO, ILL.

Phone: Lawndale 250.

Telefon: Canal 6319.

MATH KREMESEC

mesar

Priporoča Slovincem in Hrvatom mojo dobro in okusno mesnico.

Vsaki dan sveže meso, kakor tudi

— prave kranjske klobase —

doma delane vedno na razpolago.

1912 W. 22nd St., Chicago, Ill.

EDINOST.

GLASILO SLOVENSKEGA KATOLIŠKEGA DELAVSTVA V AMERIKI
Izjaha dvakrat na teden.

NASLOV:

Slovenian Franciscan Press.

1849 W. 22nd St.

Telephone Canal 98.

Chicago, Ill.

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Published Semi-Weekly by
SLOVENIAN FRANCISCAN FATHERS, 1849 W. 22nd St., CHICAGO, ILL.

Entered as second-class matter Oct. 11, 1919, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Nonpartisan League --- propadla.

Ko se je začela vojska, je poskušal germanizem doseči v Ameriki svoje uspehe po načinu, kakor je jih je dosegel v Rusiji. Toda pozabil je, da Amerika ni Rusija in ameriški farmer ni zabiti ruski mužik. Zato so poskušali na najrazličnejše načine uprizoriti radikalno gibanje, ki bi podrlo red v državi. Med nigri na jugu vemo, da je bilo močno gibanje, ki je imelo namen ameriške nigre združiti, da bi se odtrgali od Združenih držav.

Med našim delavstvom po večjih mestih vemo, da je začela to delo I. W. W. organizacija. Med severnimi farmerji je pa dobila to nalogo takozvana Nonpartisan League. Med Slovenci je imel to nalogo Kristan s svojo stranko, ki je prišel s to mislijo v Ameriko.

Vse to njih delo pa se je zrušilo skoraj v nič. Socijalizem po mestih se je razbil v nevem koliko kril. Med nigri je vse zopet mirno, ker so spoznali, da je še najlepše življenje pod okriljem strica Sama. Najdalje se je vzdržala Nonpartisan League. Imela je pač najbolj zmognega voditelja, nekega Townleya. Posrečilo se ji je uprizoriti precejšno razburjenje v Severni Dakoti. Dobili so tudi precej moči v politiki. Toda slednjič se je tudi tu pokazalo, kako prav je imel Lincoln ko je rekel, da se da varati vse ljudi nekoliko časa, nekaj ljudi vse čase, ne da se pa "farbati" vseh ljudi vse čase. In te dni je tudi tam zaropotalo. Skandinavski banka, ki je bila v resnici samo rdeča banka, kjer je bil denar za propagando, je te dni bankerotirala in zaprla vrata.

"The Minneapolis Evening Tribune", katero nam je poslal naš prijatelj, piše: "Severna Dakota si mane danes oči in gleda na strašno nočno moro, ki jo je tlačila zadnja štiri leta v obliki takozvane Townleyeve Nonpartisan League. Iz konference, ki se vrši v Dvojčičevem mestu (St. Paul.) prihajajo poročila, da je Nonpartisan League sklenila, da zavzame ves svoj socijalistiški program in da bo napela vse sile, da se zmešane, zamotane in zavožene razmere državnih financ (Severne Dakote) vsaj za silo uredi in rešijo poloma.

Townleyizem (je med Angleži toliko, kar je bil med nami Kristanizem) je že začel zahajati za goro pozabljivosti. Ljudstvo Severne Dakote se danes začudeno spogleduje in sprašuje, kako veliko škodo bo država trpela od tega poloma, ker so se dali zaslepiti in so izročili svoje politične koristi v roke takih brezvestnežev. Skandinavsko-Amerikanska banka v Fargo, po kateri je Nonpartisan League vodila vse svoje posle, se je zaprla danes zjutraj (14. februarja). Pravijo da manjka v banki nad \$430.000.00 in da bo treba najmanj 10 milijonov dolarjev, da se bo popravila škoda.

Zanimivo je pa pri vsem to, da je sam Townley bil za to rešitev vprašanja. Sam je predlagal in deloval za ta sklep. To, kar smo že tolikrat povdarjali o vseh naših voditeljih. Ko je Townley videl, da gre vse v nič, se je sam obrnil od tistih, katere je preje zapeljal in sam delal na to, da so ostali na cedilu. Sam je danes zmagalec, njegovi pristaši so pa v blatu. Kakor Kristan!

Zanimovo je tudi, da so imeli v plačilni državni listi razne socijaliste po celi državi, da so jih bogato plačevali, za kaj? Bog ve! Koritarji! Kakor pri milijondolarskem fondu. Država Severna Dakota je šla tako v muzej, kjer bodo ostali dejanski dokazi, kaj in koliko so zmogni rdečkarji, in kdo so glavni in največji škodljivci delavstva in revnega ljudstva.

"Prosveta", toliko kriči na "kapitaliste", kako izsesavajo delavstvo. Toda tega pa ne pove, zakaj to morejo? Tako močne so naše unije, tako je delavstvo organizirano, pa vendar nikamor ne pridemo! Zakaj se ničesar ne store in zakaj se delavstvu ne pomagajo? Vprašamo organizirane delavce, ali imamo danes kako pomoč od kod? Od nikoder! In zakaj ne? Zato ker imamo voditelje, ki nas samo izrabljajo, ki se za naše žulje pasejo in rede, ki nas pa v usodnih trenutkih prodajajo kapitalistovskim koristim. Cathro, ki je vodil rdečo banko, je imel deset tisoč na leto plače, pa še "hrano in stanovanje prosto". Delavec, ti pa plačuj, plačuj in plačuj unijske prispevke. Za kaj?

Ne veselimo se homatij v nesrečni deželi Severni Dakoti. Vendar pomoči ni! Ljudstvo, ki se da zaslepiti pač stori to na svojo odgovornost. Saj ga svare pošteni delavski listi, naj nikar tem možem ne zaupa. Vendar, ali hoče poslušati? Ne! Tistemu, ki mu kriči "prokleti far", bo sledilo, dasi je v resnici "far" še edini, ki je v resnici njegov prijatelj. To ve delavski rdeči slepar. Zato pa sovraži toliko duhovnika. Ako bi bil rdečkar prepričan, da je duhovnik res slepar, kakor uči delavstvo, potem bi ne delal proti njemu, temveč bi se z njim združil v eno kompanijo, da bi skupaj sleparila. Ker pa ve, da je duhovnik edini varih delavstva, in da je on edini, ki si upa svariti delavstvo in kmete pred takimi sleparji, zato udriha po farjih. Tako potem delavstvo samo udarja po tistih, ki ga stražijo in branijo.

Sedaj pa ima besedo "Prosveta"!

PISMA IZ STARE DOMOVINE.
(Nadaljevanje 2. strani.)

še nikdar v enem letu, odkar obstoji naša fara.

Vse rojake in župljane lepo pozdravljam.

Ivan Šašelj,
župnik.

Preserje, Notranjsko. — Vem, da dobivate že od drugod poročila o

cerkvenih razmerah in o verskem življenju tu v preserski fari. Naj omenim samo toliko še jaz, da sem tukaj sedaj nekoliko nad eno leto. Splošno je ljudstvo tukaj dobro. Izme so povsodi in agitatorji hudičevi silni. Pa gre že na boljše. To kaže zlasti marljivo sprejemanje svetih zakramentov. L. 1920 smo dosegli število 1040, kar je gotovo veliko za župnijo, kakoršna je na-

ša. To kaže tudi Marijina družba za matere in žene. V cerkvi imamo lep red, snažno in olepšano. Tudi imamo izvrstnega organista. Sedaj nameravamo nabrati pri fari tudi za bronaste zvonove. Jaz sem zelo vnet za nje, ker zvonovi bodo zelo pospešili tudi versko življenje. Zato mi naj ameriški rojaki ne zamerijo, da beram tudi pri njih. Če hočemo napraviti take tri, kakoršne so nam vzeli, stali bodo najmanj 300.000 kron. Tega pa ne zmorejo sami farani. Zato se obračam na ameriške rojake in jih prosim pomoči. Letos bo birma in do tedaj bi radi imeli zvonove že v zvoniku.

Povrniti Vam tega seveda ne bom mogel, vendar ustanovil bom pri obeh Marijinih družbah odsek, ki bo molil in sprejemal svete zakramente v Vaš namen in za blagoslov Vašega delovanja v Ameriki.

Iskreno Vas pozdravljam in tudi vse moje farane v Ameriki. Bog z Vami!

(Rev.) Mihael Peršič, župnik.

PROŠNJA.

Vsem rojakom in romarjem Velesovskim in vsem vernim Slovincem v Ameriki!

Mnogi sami poznate Velesovo, drugi ste pa vsaj slišali o lepi ondodni cerkvi Matere Božje v tihi dolini pod skalnatim Grintavcem. — Kdor je bil enkrat tam, pride rad še v drugič. Saj je ta dom Marijin eden najlepših v škofiji.

Ta bo sedaj po vojski kmalu tudi eden najbolj zapuščenih; ker ga ne bo moč vzdrževati.

Župnija šteje komaj 600 ljudi, pa še teh je dobra tretjina siromakov, ki komaj sebe borno prežive.

Domačini bodo komaj streho popravljali sedaj, ko stane ena opeka skoraj poldrugo krono.

Vojska nam je pobrala zvonove, pobrala orglje. Pol milijona kron bi bilo komaj zadosti, da bi se le to dvoje napravilo, kakor je bilo pred vojsko.

Kje jih vzeti, ko avstrijska vlada ni pustila ne ene pedi posestva tej nekdanji bogati cerkvi?

Brez kake izredne pomoči se misliti ni na to, da bi kedaj prišli do zvonov, še manj pa do orgelj. V tej stiski se obračamo do Vas, verni rojaki. Vaš denar ima sedaj v primeri z našim veliko vrednost. Z razmerno ne velikimi žrtvami nam zamorete pomagati, da zopet zapojo v Velesovem zvonovi in zadone orglje, Materi Božji v čast nam v veselje in Vam v ponos.

Amerika je v vojski odločila naš poraz, ne morete nam zameriti, če prosimo, da nam Amerika tudi pomaga dvigniti se.

Blagohotne darove pošiljajte na naslov: G. John Zorman, 210 N. Water Str., Sheboygan, Wis., katerega pooblastimo s tem pismom, da jih sprejema za nas in zbrane semkaj pošlje.

Predstojništvo župne cerkve Matere Božje v Velesovem, dne 6. jan. 1921.

Jos. Brešar, župnik.

Janez Jereb, ključar.

Josip Sajovic, ključar.

Iz Hrvatske. — Prijatelj piše članu našega uredništva:

Redno dobivam Vaše liste, Edinost in Ave Maria. Iz njih razvidim, kako lepo delate med tamšnjim našim narodom. Zares divim se Vam. To je v resnici pravo, misijonsko, apostolsko delo...

Znano Vam je že, kako so se izvršile volitve pri nas. V našem okraju je bilo do pred volitvami vse za ljudsko "pučko" stranko. Kar pride — bes Radič: celi kraj je premotil in preslepil s svojo — republiko treh županij in s svojimi obljubami, ki jim more le neinteligenten seljak verjeti. Nadjamo se velikega preokreča v korist ljudski stranki, ker se bo narod moral obrniti od Radiča, ko bo videl, da ta svojih obljub ne more spolniti. — Slaba dipozicija vlada med hrvatskim narodom. Druginja je vedno večja, narod obupan. V politiki imamo dve

skrajnosti: z ene strani Veliko Srbijo, ki jo hočejo radikalcii in demokrati, z druge pa malo Hrvatsko treh županij, ki jo zahtevajo Radičevci. — Ne bo dobro. — Komunisti so one dni nameravali puč, pa so bili pravočasno razkrinkani; a tudi sedaj ne bodo mirovali. Od takrat delajo pritajeno. — Toraj zelo slaba prognoza za bodočnost...

Najbolje bo, da pravočasno pridem za Vami...

POŠILJAJTE NAŠE LISTE SVOJIM V STARI KRAJ!

Mlada sorodnica našega prijatelja g. Ivana Kušar piše iz Zbur, p. Šmarjeta na Dolenjskem:

"Smemo li upati, dragi striček, da nas boste še za naprej razveseljevali z listoma Ave Maria in Edinost, ki smo se jima že tako privadili? Tudi naši vaščani so že zelo privajeni na ta dva lista, ker jih dajemo, da gresta od hiše do hiše, ko jih mi enkrat preberemo. Do ameriških časopisov so bolj zaupljivi in jim več verjamejo kot našim".

Dragi ameriški rojaki in rojakinje! Tudi Vi lahko postrežete svojim domačim v stari domovini z našimi listi. Za vas ni to nobena žrtev, svojim pa boste napravili veliko veselje. Spomnite se, kako ste vi, ko ste bili še v starem kraju, radi čitali vse, kar je prišlo iz Amerike!

Ko preberete naše liste, jih pošljite svojim v staro domovino, alj jih pa posebej naročite zanje, da jim bomo kar mi pošiljali!

DROBTINE.

V dobrih starih časih. — Če gremo nekoliko nazaj, pridemo do časa, ko so naši predniki, ne glede na to kateremu stanu so pripadali, sami prali svoje perilo — in če gremo še naprej, zadenemo na dobo, ko naši predniki sploh niso imeli perila, ampak so se zavijali kar v živalske kože. —

Tiste, ki ne perejo rade, si gotovo želijo, da bi se povrnili ti dobri stari časi.

* * *

Pe-Terček se je tako nazrl godlje, ki mu jo je skuhal neki mazač pri J. S. K. J., da ima že cel teden drisko. Svetujemo mu, naj si da pripraviti "štopelce" v "ajmohtu".

* * *

D'Annunzio je izjavil, da ni nikdar rekel, kakor so poročali o njem listi, da je nesmisel umreti za Italijo. Nasprotno, on bi bil vsak trenutek pripravljen umreti za Italijo, ko bi ga le njegove ljubice dopustile. Toda vsaka izmed njih zahteva, da sme umreti edinole zanjo. Ker se pa tega ne da večkrat napraviti, bo zaenkrat umiranje pri miru pustil.

* * *

Če nimaš nobenega dela in nikjer nobenega opravka več, tedaj sedi in argumentiraj s svojo boljšo polovico.

* * *

Eno srečo je Bog dal nekaterim ljudem: da ne vidijo sami sebe, kadar se delajo učene in modre.

Globoko užaljeni naznanjamo silno težko in žalostno vest o smrti nam drage in predobre soproge in matere

☒ Ane Prinčič,

ki je preminila dne 6. feb. ob 2 uri in 40 min. popoldan v 55 letu starosti.

Kako nam pozabiti zveste žene, dobre matere in skrbne gospodinje? Huda je usoda, pa tako volja božja, proti njej ne smemo tožiti.

Želimo pa izreči prav prisrčno zahvalo vsem, ki so nam v teh tako grenkih urah stali ob naši strani, nas obiskovali in tolažili v času boleznih in pokopa ljube matere.

Zahyala č. g. duhovnikom Rev. B. J. Ponikvar, J. J. Oman, Anton A. Bombač in drugim, ki so se udeležili službe v času pogreba in prej v obiskovanju.

Zahvaljujemo se družinam, ki so podelile toliko cvetlic: I. Žnidaršič, E. Pesh, L. Urbanija, A. Grdina, J. Habat, J. Smrekar, F. Novak, J. Glavič, M. Škufca, A. Damm in Precin Capteins.

Nadalje se zahvalimo onim, ki so nosili krsto: gg. F. Suhadolnik, L. Urbanija, J. Mačercel, H. Ermakera, F. Ponikvar, J. Glavič in A. Grdini, pogrebniku, za vodstvo pogreba.

Nadaljno zahvalo naj prejmejo tudi vsi neimenovani ker pri mnogi udeležbi se hitre kaj prezre.

Da smo vam hvaležni za vedno, nam je priča Bog, kateri naj vam vse z dobrim poplača.

Anton Prinčič, soprog; Rev. Anton A. Prinčič, sin; Ana Žnidaršič, hči; August Prinčič, sin; Alojzij Prinčič, sin.

Mi pošljamo denar na vse kraje

JUGOSLAVIJE,
Slovenije, Hrvatske in Srbije.

Vse pošiljatve garantira

AMERICAN STATE BANK

1825—1827 BLUE ISLAND AVENUE,
CHICAGO, ILL.

J. F. ŠTEPINA,
predsednik;

A. J. KRASA,
tajnik.

Novice iz Jugoslavije.

Nadučitelj ustreljen. — Posestnikov sin Jože Petan iz Sromelj, po domači Godler, je na lovu, slučajno, nesrečno ustrelil svojega najboljšega prijatelja, lovca, nadučitelja Dragotina Rumpret. Strel ga je zadel smrtononevarho. V teku četrte ure je gospod nadučitelj izdihnil svojo blago dušo. Svetila mu večna luč!

Smrt v visoki starosti. V Dolu pri Hrastniku so pokopali pretekli mesec Nežq Draksler, najstarejšo ženo v župniji. Rajnica je dosegla visoko starost 92 let. N. v m. p.

Smrtni slučaj. — Prejšnji mesec je umrl pri Sv. Tomažu pri Ormožu gostilničar in posestnik Mat. Caf. brat pokojnega g. dekana Jak. Caf. Bodi mu zemljica lahka!

Brutalni detomor. — Mariborska policija je aretirala pred tremi tedni v Studencih tamošnjega brivca Apačnika in vdovo Kramaršič radi detomora, ki so ga slučajno razkrili šele po več mesecih. Med Apačnikom in Kramaršičevo se je razvilo ljubavno razmerje, kar domačinom ni ostalo neprikrito. Leta 1919 so se pokazale posledice razmerja in vdova e povila otroka, ki je bil staršema zelo na poti. Sklenila sta ga spraviti iz sveta in v ta namen

naprosila neko že večkrat predkaznovano babjco, da umori otroka. — Babica je polila otroka ob navzočnosti staršev s špiritom in ga nato sežgala. Za ta zverinski posel je dobila 1000 K nagrade. Nihče ni slutil ničesar, ker so domačini pri Kramaršičevih mislili, da se otrok nahaja pri Apačniku. Zločin je težil vest obeh zločincev in Kramaršičeva ni imela več miru v hiši; zato jo je prodala za 98 tisoč K. Razmerje med ljubimcema se je pričelo ohlajevati. Apačnik se je vdove naveličal ter jo je nekega dne zapustil. Ker je ob tej priliki vzel s seboj tudi njeno uro in verižico, sta se sprla. Mati je poslala hčerko k brivcu z zahtevo, da naj ji vrne omenjena dva predmeta. Apačnik je deklico pretepel, jo vrgel na cesto, ona je pa odšla na policijo, kjer je v razburjenju odkrila ves zločin. Policija je izročila Apačnika, zverinsko mater in babjco sodišču. Kramaršičeva je dobila po aretaciji histerične napade, in se obnaša kakor zblaznela. — Žalosten slučaj, ki jasno dokazuje, kam privede brezverska brezvestnost.

G. župnik Vračun v Šmiklavžu je 22. januarja popoldne ob 3. uri umrl. R. i. p.!

† Luka Svetec.—Dne 21. p. m. je, kakor smo že zadnjič poročali, v Liji mirno v Bogu zaspal eden izmed najstarejših naših rodoljubov, notar Luka Svetec, ki je doživel svoje 95. leto, se je rodil 8. oktobra 1. 1826 v Podgorju pri Kamniku, obiskoval šole v Kamniku in Ljubljani in odšel pozneje na Dunaj, kjer se e posvetil pravoslovju. Po dovršenem študiju je služboval kot sodni uradnik po raznih krajih na Kranjskem in na Hrvaškem in se je pozneje, še kot mlad mož, posvetil politiki. Izvolili so ga v deželni zbor, pozneje tudi v državnega. Pokojnik se je bavil v dobi ilirizma tudi z leposlovjem in si je na tem polju pridobil veljavo. Bil je vedno v svojem življenju prvoboritelj za ujedinienje troimenega naroda in je to idejo povdarjal posebno ob priliki slovenskih taborov. V visoki starosti je mož doživel udejevitvev svojih idealov. Bodi mu zemlja slovenska lahka!

Dva žeparja aretirana! — Prejšni mesec so kriminalni organi na glavnem kolodvoru opazovali nekega 12-letnega dečka, ki je poskušal izvršiti žepne tatvine. Ko je vzel zopet neko staro ženo na piko, ga je kriminalni organ ko je v gneči pred gorenjskim vlakom izvršiti žepne tatvine, prijel. V tem hipu je stopil nek mladenič h kriminalnemu organu ter rekel, da je deček njegov sopotnik in da potujeta v Zagreb. Ker se je to kriminalnemu organu sum-

ljivo zdelo, je oba aretirala. Kriminalna policija je takoj ugotovila, da sta oba žeparja in se je pri navedenih našla večja vsota denarja in dve denarnici, ki so bile v istem času na kolodvoru dvema ženskama ukradene. Deček, ki je prišel iz Zagreba, je priznal tatvine in izpovedal, da ga je njegov sotovariš, 24 letni čevljar Josip Šetina iz Mokronoga, poučil o žepnih tatvinah in da mu je denar, ki ga je ukradel, prinesel že dopoldne v neko gostilno na Zaloški cesti. Od ukradenega denarja je dobil le nekaj, drugo pa je njegov učitelj vtaknil v žep. Šetino je policija izročila deželnemu sodišču, dečka pa mestnemu magistratu.

Leseni domovi. — V Zagrebu se je ustanovila delniška družba “Dom”, ki izdeluje lesovje za cele lesene hiše oziroma vrata, okna, tla, opravo na tovarniški način in ima vse to blago izgotovljeno vedno v zalogi. Kdor nima stanovanja, pač pa denar, si more hitro pomagati iz zadrege.

Umor pri Planini. — 17 letni Alojzij Jenšek iz Strmca se je podal v Planino pri Raketu z vozom drv, da jih proda. Ker je napravil dobro kupčijo, se je podal v neko gostilno zunaj vasi, kjer je ostal pozno v noč. Potem se je vrnil v vas, zapregel voli in se odpeljal domov. Eno uro hoda so ga srečali neznanci, in kaj se je med njimi godilo, ni znano. Jenšek je dobil dva strašna udarca

s kolom, enega na čelo, drugega v tilnik, ter se zgrudil takoj mrtev na tla. Drugo jutro je neki kmet našel mrtvo truplo ter zadevo naznanil karabinierjem na Planini, ki sedaj iščejo zločincev.

Umor v Posavju. — Na Vrbini so našli pred kratkim truplo nekega hrvaškega seljaka, kateremu so zločinci ukradli voz, vprego in denar. Aretili so nekega Špillerja iz Dobove, ki je osumljen, da je izvršil omenjeni zločin.

Dvojni samoumor. — V Ljubljani sta skočila z Dolenjskega mostu v narasli Gruberjev kanal oficial dež. bolnice Ant. Adamič in žena železničarja Roza Kleiner. Adamič se je poročil pred dobrim mesecem, a je nadaljeval razmerje s Kleinerjevo. Da napravita konec nevzdržnemu stanju, sta krivca izvršila skupno samoumor.

POZOR! POZOR!
PRODA SE GROCERIJA

blizu nove Slovenske šole in Narodnega Doma, ki se postavi v kratkem. Lepa prilika za podjetnega Slovenca, posebno za mesarja. Trgovina je prostorna, ter je rent sedaj še zelo nizek. — Pisma naslovite na “Lepa prilika”, cf. Edinost, 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

ZAKAJ PLAČEVATI PREVEČ?

TAKO naj bi se vprašal vsakdo, ki potrebuje ali bo kedaj potreboval kakih notarskih del. Razni zakoniti agentje odirajo naše ljudstvo da je groza. Vsakdo ki plača več kot potrebno, meče proč denar!

RADI TEGA, naznanjamo slavnemu občinstvu v Chicagi in okolici, kakor tudi širom Amerike, da doli podpisana izdeluje vsa notarske dela najceneje med vsemi!

NIHČE Vam ne bo naredil prošnje (affidavit) za dobiti svoje domače iz stare domovine ceneje kot mi!

KADAR ŽELITE dobiti svoje domače ali svoje prijatelje iz stare domovine, tedaj pišite nam in mi Vam bomo dali brezplačna navodila.

POMNITE, da je naše geslo: “Točno in pošteno postreči vsakomur, po najnižji ceni!”

Pisma naslavljajte vedno na:

JERIC & ŽELEZNIKAR,
(Slovenska notarja.)

1849 W. 22nd ST., CHICAGO, ILL.

Prepričajte se!

Da mi resnično izdelujemo najkrasnejše ženitovanjske slike.

Da imamo na razpolago za slikanje najlepše pozicije. Da izdelujemo vsa dela točno in po najzmernejših cenah.

Vsem se priporočam.

Němėček
FOTOGRAFIST

1439 W. 18th St., cor. Albert, Chicago, Ill.

PHONE: CANAL 2534.

Prva in edina Slovenska Banka

V AMERIKI

Kaj boste poslali svojcem v stari kraj

ZA PIRUHE?

Najbolj jih boste razveselili z denarjem. Pošljite jim potom SLOVENSKE BANKE

The
North American
Banking & Savings
Company

St. Clair Ave. and E. 62nd St.

CLEVELAND, OHIO.

Mi vam nudimo:

1. Sigurnost: Naše premoženje danes znaša nad en milijon dolarjev. Z vsem tem premoženjem vam jamčimo za vsako pošiljatev.
2. Točnost: Naše čekovne pošiljatve so izplačane v Ljubljani v 13 do 15 dnevih, poštna pošiljatve v 18 do 23 dnevih. Taka točnost nam je omogočena radi izvrstnih zvez, ki jih imamo v Ljubljani.
3. Dobra postrežba. Pri nas lahko pošljete denar vsak čas o bančnih uradnih urah, naš urad v ozadju banke na E. 62nd St. odprt celo soboto popoldne in vsak večer od 6—8 ure.
4. Naše cene so vedno nižje kakor kje drugje.

SVETI FLORIJAN.

Humoreska.

Četudi se je Urškin Jack že na razne načine vozil po svetu, kakor na lojtrah, na konicah, v šajtrgi, pa tudi v kočiji in avtomobilu, vendar še ni nikoli poskusil vožnje na parovozu. Zato se mu je zdel skrajni čas, da enkrat tudi poskusi, kako se vozi na parovozu.

Bilo je sredi vročega poletja, zunaj na farmah, neke lepe solnčne nedelje. Jack sicer ni spadal v bratovščino sv. Cukata niti v društvo “Majolka”, tudi v klubu “Stisni ga frakelj” ni bil zapisan, toda na omenjenih farmah je vlada srahovita suša. Travnne bilke so ležale ovele po tleh, cvetlice so široko odpirale svoja usta, kot bi hotela vsaka izmed njih vjeti prvo deževno kapljico, studenci so skoraj popolnoma prisušili in curljali kakor po niti, še celo miže v salunu pri Galonu so šle narazen od same vročine in so željno vsesavale mokroto, ki so jo povzročili nepredvidni gostje, v svoje široke razpokline; mašni plašči v cerkvi so izgubili svojo pravo barvo, ki je bila zelena in so postali prav nemarno rumeni. Tudi ljudje niso malo trpeli vsled suše: jezik je bil vsakemu težak in okoren in je ležal v ustih kakor prilepljen. Pljuča pa so visela v prsih tako suha in prašna kakor predpasnik cestnega pometalca. Zato ni čuda, da so bile vse sobe pri Galonu natlačene z gosti. Če gore je treba gasiti, slabotni studenci ki pa so zastodovali komaj za ubogo živino.

Tudi Urškin Jack je sedel za svojim vrčkom, četudi ni spadal k nobenemu izmed zgoraj omenjenih društev.

Toda v taki vročini malo ne pomaga nič, tukaj je treba pošteno zaliti; tako je mislil tudi Jack in prišel je drugi vrček na mizo, za njim pa tretji in četrti. Jack je začutil, da mu nekaj brni in šumi po glavi, kakor v lokomotivi, ki je pripravljena za odhod.

Dozdej je pil samo pivo, toda s tako mlakužo v želodcu vendar ni mogel domov, mej tem ko je imel Galon izvrstno kalifornijsko kapljico, staro kakor morje, ki je v kleti čakala na odrešenje. Jacku se je svetila glava kakor steklena krogla pri božjem grobu, v glavi pa mu je šumelo in vrelo kakor v kotlu: bil je trdno prepričan, da je postal parni stroj. Zdej pa še par kozarčkov kaliforničana za zabelo... Jack je postajal vedno bolj korajžen, da so drugi pivci kar strmeli. Končno je začutil, da ga je nekaj zgrabilo za rame, par trenutkov nato pa se mu je zazdelo, da je dobil silen pritisk v zadnjo stran in slednjič je prišel do spoznanja, da se nahaja na tleh zunaj gostilne, kamor je dospel s čudovito naglico, tako da sam ni vedel, kdaj in kako se je to zgodilo.

Zunaj so poskakovali kamni po cesti kakor velikanske krote, dreve-

sa in hiše so letele mimo njega z besno hitrostjo, zvezdice gori na nebu so plésale kakor jate ognjenih mušic, Jacka pa je gnalo po cesti navzdol. Spodaj, kje se pot zavije, je stal star štor, našemu Jacku pa se je zdelo, da je to nočni čuvaj. “Umakni se, avtomobil prihaja!” je kričal, — toda počakaj — tresk — in že je objemal štor. Ali gnalo ga je vedno naprej in naprej.

Pred seboj je zapazil črn kup. — “Aha”, si misli, to so pa čarovnice napravile, da bi me prestrašile. “Le počakajte me, vražje coprnice, vam bom že pokazal!” Z razprostrtimi rokami se zažene proti njim in se znajde — v trnjevi meji.

Sedaj se dobri Jack domisli, da teče parni stroj po štirih kolesih in ne samo po dveh, zato po vseh štirih kobaca naprej. Naenkrat se mu zdi, da je cesta zaprta z velikanskim zapahom — bil je vodnjak. Poskuša se zravnati — štrbunk — pa leži v koritu. K sreči korito ni bilo globoko, ker v tem slučaju bi bil Jack žalostno utonil, tako pa mu je hladna kopel izredno dobro dela in “če se pet minut zadržim”, tako si je mislil, “tudi nič ne škodi”.

Na stebru sredi vodnjaka je stal kip sv. Florijana z golido v roki. — Jacku se je naenkrat začelo dozdevati, da ga svetnik poliva z mrzlo vodo. Spočetka mu je bilo to hladilo zelo ljubo in dobrodošlo, in zahvaljeval se je svetniku, da tako ljubeznivo skrbi zanj, kmalu pa je dobil občutek, da je voda vse preveč mokra in mrzla. Obračal se je in stezal na vse strani, toda vse je bilo zastoj.

Sv. Florijan poliva in poliva in vodni čurek teče Jacku ravno v sredo obraza. To se mu zdi slednjič vseeno prenemno, zato jame poskušati, kako bi se dalo priti ven iz te nadležne kopeli.

Toda ne gre, pa ne gre. Bil je kakor priklenjen na korito. Sv. Florijan poliva vztrajno naprej. Tedaj se Jack osrči in zakliče proti svetniku: “Sv. Florijan, zdaj pa nehaj!” Sv. Florijan se ne da motiti in poliva dalje. Jacku se zdi, da se mu svetnik celo skrivaj posmehuje. V istem času izide luna za kipom, raztegne usta do ušes in se prisrčno smeje našemu Jacku. Sedaj pa jame tudi Jacka mraziti. Zdi se mu, da ga sv. Florijan noče slišati, golida se mu nikoli noče sprazniti, vode v koritu pa je vedno več in več in že čuti, kako mu pljuska nad vratom. Tedaj jame ubogi Jack vpiti in lamentirati, da bi se ga moral kamen usmiliti.

Njegovo vpitje je kmalu spravilo sosede na noge. Kajpada je prišla tudi Urša, draga boljša polovica našega povodnega moža in ta mu je med raznimi krepkimi izreki pomagala iz vode.

Jack ni od takrat nikoli več pokušal, kako se vozi na parovozu.

In še danes pogleda vedno sramežljivo v stran, kolikorkrat mora iti mimo vodnjaka in se odkriti sv. Florijanu.

ZABAVA.

Večje veselje. — Oče (pri kosilu): “Kdo bi si bil mislil! Pri Purmanovih so dobili malo deklico”.

Mali sinček: “Prava reč! Pri Gosjakovih pa so dobili celo mlade mačke”.

Oh, nesrečni otroci! — Žena (obiskovalcu): “Z mojim možem pa v tem trenutku ne morete govoriti. — Ravno zdaj se preoblači — ni li res, Tonček?”

Tonček: “Da, — zdaj so ravno obrnili srajco”.

Ljubezniv odgovor. — Mož: “Za žensko bitje mora biti pa vendar le strašno, če more ostati stara devica”.

Žena: “Gotovo, kajti drugače bi dostikrat ne vzele tako nemarnih motovil, da bi ušle tej usodi”.

Olikan sosed. — Knjigotržec: “Tu vam prinašam knjigo “Umetnost igranja na piano”.

Gospodična: “Saj nisem te knjige nikoli naročila”.

Knjigotržec: “Seveda ne Vi, pač pa Vaš sosed, ki je rekel, da bi Vam bila zelo potrebna”.

Vsak po svoje. — “Ali je Vaš mož dober lovec?”

“Ah, pojdite no! Divjačine ni še nikoli prinesel domov, kadar pa vozi avtomobil, vedno kaj prinese, včasih raco, drugič par gosi, če pa že drugega ne, vsaj kakšno kokoš”.

Ni treba posebej praviti. — Salooner (gostu, ki godrnja, da je vino predrago): “Zagotavljam Vas, da sem moral pri tem vinu še sam dodati”.

Gost: “Saj tega nihče ne dvomi”.

Usmiljena. — Učitelj (pri pouku): “Kako zamoremo v dejanju pomagati siromakom, recimo ubogi vdovi?”

Učenka: “Če ji nagovorimo moža”.

Severova zdravila vzdržujejo zdravje v družinah.

Kašelj, prehlad, hripavost,

so v tem času splošne bolezni v letu. Skušajte se jih iznebiti. Hitro ozdravljenje lahko prepreči resne posledice.

Severa's Cough Balsam

(preje Severov pljučni balzam) je bil uporabljen skozi štirideset let z izvrstnim uspehom za zdravljenje hripavosti, ranjenega grla, prehlada, pokašljanja in kašlja, ki prihaja iz sapnika. Prijeten zavitek. Odrastli, otroci in celo dojenčki ga lahko vzamejo. Na prodaj po lekarnah. Cena 25c in 50c.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

Energično odklonil. — “Pojdi no malo sem, dragi možiček, da se zopet pobotava! Čez pet dni bova namreč praznovala 25letnico najine poroke”.

— “Ne, nikdar!” — Če že hočeš nekaj praznovati, potem počakaj še pet let, da bova raje praznovala tridesetletno vojsko”.

ARABEC IN PROHIBICIJA.

Arabec je že več stoletij “na suhem”. O prohibiciji ima on lastne nazore. Pripoveduje namreč, da je satan po svoje pomagal pri sajenju trte. Ko je bila vsajena, jo je zalil s pavovo krvjo. Prvo listje, ki ga je poglala, je polil z opičjo krvjo, ko se je pokazalo prvo grozdičje, ga je polil z levovo krvjo, ko je pa grozdiče dozorelo, ga je polil s svinjsko krvjo.

Vsled tega ima vino četvero lastnosti: Ko žejni naredi prve požirke, začne valovati njegova kri, postane živahen, obraz se mu pordeči in spreminja barve kakor pavov rep. Ko mu vinski duhvi zaidejo v glavo, postane zmešan in poskočen kakor

LOOK OUT ZA PIJAČE,

katero so zdrave kot je TRIGLOV CAJ vroč prejden greste k počitku. MELISSA, zavoj 75c, 1000 ROZE zavoj 75c, Encian (GENTIAN) zavoj 90c, in druga želišča v zalogi. BRINJE iz starega kraja po 16c funt, celo vrečo 120 funtov (4 bušle) po 14c funt. PRASEK od vina (wine stein) po \$3 funt zadostuje za 40 galonov najboljšje kisle pijače za žejo. GRAPE JUICE \$95.00 sod. SUGAR Coloring (Short Pint) \$1.50. GAUGE (MERO) za alcohol auto-radiator in za vse tekočine ki imajo proof vsebi, meri manj kot pol grada pa do 200 gradov, stane \$3.50. Vse cene vsebujejo tudi poštnino, samo Grape Juice in Brinje ne. K naročilom je pridržek ček, money order ali draft. A. HORWAT, 1903 W. 22nd St., Chicago, Illinois.

kor monkey, opica. Ko se ga se bolj naleze, je podoben divjemu levu, in ko je popolnoma pijan, se valja po tleh, kruli in zaspi kot svinja.

BREZPOSELNOST NA JAPONSKEM.

“Algemeen Handelsblad” javlja, da je narasl število japonskih brezposelnih na 100.000 ter povdarja, da se bo zvišalo to število vsled ustavitve tvornic za svilne izdelke na nadaljnih 350.000.

POŠILJANJE DENARJA V KRONAH IN DINARJIH

na vse kraje Jugoslavije po pošti ali telegrafično po najnižji dnevni ceni.

IZPLAČILO DOLARJEV v gotovem denarju po celi Jugoslaviji točno in s popolno garancijo.

Mesta, v katerih stranke lahko osebno prejmejo poslani denar v dolarjih so: ZAGREB, OSIJEK, VRŠAC, ŠABAC, DUBROVNIK, SPLIT IN BROS.

Za vsako pošiljatev od \$100.00 se plača \$3.00. Najmanjša cena je \$1.00.

PRODAJA ŠIFKART za vse linije po določeni ceni.

SPREJEMAMO DENARNE ULOGE in plačujemo od njih 4% obresti.

Dajamo nasvete in pojasnila o vseh vrstah poslov svojim Jugoslovanom popolnoma brezplačno.

EMIL KISS,
BANKIR,
133 Second Ave., New York.

CENIK KNJIG

katero ima v zalogi

Knjigarna “AVE MARIA”

1849 W. 22nd St.,

Chicago, Ill.

V ZALOGI IMAMO SLEDEČE, MOLITVENIKE:

Dušna paša	1.50
Slava Gospodu, z velikimi črkami	1.50
Lurška Mati Božja	1.50
Priprava na smrt	1.50
Nebeška hrana	1.50
Vir življenja in svetosti	1.50
Duhovni boj	1.50
Smarnice, Škufca	1.50
Sveta spoved	1.50
Premišljevanje o Presvetem Rešnjem Telesu	1.50
Sv. Jožef	1.50
Evangeljska zakladnica	1.50
Krščanska mati	1.50
Smarnice, Voltič	1.50
Sv. Rožni Venec	1.50
Marija Devica Majnikova Kraljica	1.50
Kruh življenja	2.00
Večna Molitev	2.00
Molitvenik, Rev. K. Zakrajšek O F M	1.00
Sv. Družina	2.00
Bodi moj naslednik	1.50
Hvala Božja	1.00
Kristusa	1.00
Zivljenje svetnikov I. in II. del (stara izdaja) zvezek	4.00
Zore, življenje svetnikov I. zvezek	1.00
Zore, življenje svetnikov II. zvezek	1.00
Umni kletar	.50
Gospodarski nauki	.50
Naše škodljive rastline 1.—5. zvezek	.50
Poljedelstvo I. in 2. snopič 11 del	.50
Umna živinoreja 1. in 2. snopič	.50
Umni kmetovalec, 11. in III. snopič	.50
Živali v podobah, 2. zvezek	.50
Brstje	.50
Cecilija, pesmarica I. in II. del po 1.00	
Slovenska pesmarica I. in II. po 1.00	
Poezije	.75
Slovenske legende	.50
Avstralija in nje otoki	.50
Bolgarija in Srbija	.50
Pri Severnih Slovanih	.50
V Kelmorajn	.50
Kitajci in Japonci	.50
Podobe iz misijonskih dežel	.50
Domači zdravnik	.50
Kako si ohranimo ljubo zdravje 1. in 2. snopič	.50
Pravljice	.50
Na smrt obsojeni — Igra — Rev. Meško	.50
Lešniki	.50
Jagode	.50
Zimski večeri	.50
Cerkvena zgodovina 1., 2., 3. zvezek	.50
Boj za pravico, povest	.50
Deseti brat, povest	.50
Deteljica, povest	.50
Fabijola	.50
Izdajavec, povest	.50
Križem sveta, povest	.50
Mati božja dobrega sveta	.50
Na krivih potih, povest	.50
Oglenica, povest	.50
Perpetua, povest	.50
Pisana mati, povest	.50
Ptički brez gnezda, povest	.50
Razne povesti	.50
Sorodstvo, povest	.50
Svetloba in senca, povest	.50
Tvoje angeljevih češčenj	.50
Uporniki, povest	.50
Veliki trgovec, povest	.50
Za srečo, povest	.50
Življenja trnjeva pot, povest	.50
Friderik Baraga	.50
Franc Pirc	.50
Slovenske večernice od 41. zv. do 72. zv. po	.50

CENIK KNJIG DRUŽBE SV. MOHORJA.

Katero ima v zalogi knjigarna “Ave Maria”.

Jeruzalemski romar, dva zvezka po \$.50
Jedro katoliškega nauka	1.50
Kazalo za Slov. prijatelja	.75
Od blagoslovil	.75
Kristusovo življenje in smrt	3.00
Križana usmiljenost	.75
Krščansko katoliško nraoslovje	.75
Mesija, I. in II. del, zvezek	.50
Nebeška krona	.50
Pamet in vera, I. II. in III. del zvezek	.50
Prilike P. Bonaventure	.75
Slovenski Goffine	3.00
Slomščekovi pastirski listi	.50
V boj za temelje krščanske vere	.50
V tem znamenju boš zmagal	.50
Katoliška cerkev kraljestvo božje na zemlji	.50
Zgobe sv. pisma I. in II. del zvezek	1.00
Zivljenje našega Gospoda Jezusa	.50

Pri naročilih naslavlajte pisma na:
SLOVENIAN FRANCISCAN PRESS,
1849 West 22nd STREET
CHICAGO, ILL.

Pripravite se za neodvisnost

Začnite se sedaj pripravljati na denarno neodvisnost s tem, da začnete vlagati v hranilni oddelek v Kaspar State Bank.

Čim prej začnete, prej se vam bodo pokazale lepe prilležitosti in vspeh. Ko boste imeli denar na banki, boste čutili v sebi moč za napredek in postali boste samozavedni.

Conservativna in varna banka. Ima vse bančne zmožnosti. Bančna moč nad dvanajst milijonov dolarjev.

KASPAR STATE BANK

BLUE ISLAND AVE., CORNER 19th STREET

Da ugodimo onim, ko ne morejo priti med deveto uro zjutraj in do petih zvečer, zato bo ta banka odprta ob pondelkih in sobotah do pol devetih zvečer.

Varna banka, kamor nalagate svoj denar.

AMERISKA SLOVENKA

Urejuje Miss Marica.

Katoliško ženstvo v Ameriki se je začelo prekrasno gibati in organizirati. Odkar se je ustanovila organizacija "National Council of Catholic Women", "Narodni Svet Katoliškega Ženstva", ko so same ženske stopile na čelo velikanskega gibanja, ki naj združi katoliško ženstvo celega sveta, je to delo postalo naravnost velikansko.

Glavni odbor tega Councila ni kakav organizacija zase, temveč je samo nekakva ženska socialna zveza, precej ukrojena tako, kakor je zamišljena Krekova Socialna ženska zveza v Ljubljani, samo z velikanskim načrtom in v velikanskem obsegu, je zveza ženskih katoliških organizacij, zveza katoliškega ženstva po posameznih državah, škofijah in župnijah.

Do sedaj so se pridružile temu Councilu vse največje katoliške ženske organizacije, kakor red katoliških Borštnaric, L. C. B. A. in drugih 24, od katerih vsaka šteje nad stotisoč članic.

V najkrajšem času bodo načrti gotovi, po katerih se bodo začeli organizirati po vseh Zdr. državah podrejeni katoliški državni sveti, ti bodo pa zopet razdeljeni po škofijskih narodnih svetih, v katerih bodo zastopane pa zopet vse župnije škofij. Tako se bode dosegla tako popolna organizacija, kakor si bolj popolne ne moremo misliti. Takoj na to pa bodo šli dalje in se bodo začeli enako organizirati tudi drugi deli sveta. Posebne ženske zastopnice bodo šle v Evropo, v Južno Ameriko i. t. d., kjer bodo skušale doseči enako zvezo ondotnega ženstva in potem glavnega sveta vseh teh organizacij sestaviti skupni mednarodni svetovni svet katoliškega ženstva. Ako se ta velikanska organizacija izpelje kakor je zamišljena, potem je pred nami doba, o kateri do sedaj svet niti pojma ni imel. Ako na primer se posreči organizirati v strogo disciplinirani organizaciji kakih 100 milijonov enako čutečega, enako mislečega ženstva za iste cilje, združiti jih za skupnost namenov in skupnost sredstev, kako velikanska sila bo to!

Te dni se je organiziral nadškofijski narodni ženski svet za nadškofijo New York. Zborovanje je počastil tudi nadškof Most Rev. P. Hayes in imel krasen nagovor na navzoče delegatinje. Ko je nekoliko časa poslušal zborovanje tega ženstva, čul njih nasvete in predloge, njih ideje in veliko obzorje, njih navdušenje, se ni mogel temu dovolj načuditi in je je pohvalil in bodril, naj tako nadaljujejo, kakor so krasno začele: "Ve žene ne morete živeti samo za se, kajti kakor hitro bi to storile, postale bi sebične, kakor hitro bi pa postale sebične in bi začele skrbeti samo za svoje lastne sebične name, začele bi se že oddaljevati od Kristusa in kolikor dalje bi šle po tej poti, toliko dalje bi pustile Kristusa za seboj. Kristus prihaja h katoliški ženi, k vsaki izmed Vas, kakor tudi k vsakemu vašemu katoliškemu ženskem društvu, ko klečite v molitvi in govori: Pojdi tudi ti, pojdi tudi ve v moj vinograd in se zavzemite za moje koristi. Poskrbite za mojo cerkev, poskrbite za moje otročiče sirote, poskrbite za moje reveže in potrebne, poskrbite za moje bolnike, slepe, kruljeve, zmešane, zavzemite se za one nesrečne, katere je svet zavrgel, za one, ki so zašli v nesrečo, da, zavzemite se za

nesrečne hudodelce. Vse to pa delajte samo iz enega namena, samo radi mene in v mojem imenu. Zene, jaz potrebujem vaše pomoči, da nadaljujem svoje delo ljubezni do človeštva po vas, in imele boste potem zaslužnje z menoj vred. Moje delo je to, ako ga vršite in jaz sem vaš dolžnik zanj in jaz vaš plačnik. O, kako vzvišeni je ta namen, ako zanj katoliška žena posveti življenje, svoje delo in zlasti pa svoje proste ure in prosti čas!"

Slovensko ženstvo, kako smo mi še daleč! O, ko bi se tudi naše slovensko ženstvo zavedlo te velike svoje dolžnosti! O, ko bi tudi slovensko ženstvo spoznalo kako velikansko polje delavnosti ima med nami ameriškimi Slovenci, kako velikanske vspehe bi lahko doseglo, kako bi prenovilo naše slovenske naselbine, naša društva in naše družine, samo ko bi se enkrat zavedlo dolžnosti socialnega dela.

Mrs. Bevec iz Canonsburga je predlagala za letošnji maj, da bi šli v Clevelandu in bi se o tem pogovorili.

Katoliške slovenske žene in dekleta, ki se zavedate dolžnosti socialnega dela, dolžnosti, da se pod vodstvom teh ameriških katoliških žena tudi Ve organizirate, oglasite se in povejte svoje mnenje o tem! Ali bi ne bilo dobro, ako bi se tudi slovenske žene cele Amerike pod okriljem Zveze Katoliških Slovencev organizirale in potem kot take pridružile Washingtonskemu National Councilu of Catholic Women?

Prosimo dopisov o tem.

NAŠIM DEKLETOM!

Po ameriških listih mrgoli velikih in malih oglasov za razna sredstva, ki napravijo obraz lilijsko bel in še na stotero drugih načinov pospešujejo lepoto Evinih hčera.

Ne maramo zasledovati, če ta hvalisana sredstva v resnici naredijo kožo belo ko lilija, gotovo pa je to, da se ni najlepši tisti obraz, ki ima kot lilija belo barvo. Tudi temno rjavavo, da, celo rumeno ali črno obličje je lahko lepo, v gotovih slučajih še lepše, nego umetno narejeno lilijsko belo. Lepota obraza odseva iz potez obraza in oči, ki gleda iz njih v svet čista, krotka, plemenita duša, polna ljubezni do Boga in bližnjega. Tak obraz je zares lep in ima še to prednost, da nikoli ne ovene. Ta lepota spremi človeka v stara leta, se večja s starostjo telesa in plemenitostjo duše in jo je videti še na mrtvem obrazu, ki so njega nevihte življenja že davno oprale umetno lilijskobelno barvo.

Zakaj tako radi zaupljivo in spoštljivo pogledamo marsikateri stari in brezzobi ženi v njen zgubančni obraz? Zato, ker iz preperelih potez na njenem obrazu odseva v življenjskih poskušnjah dozorela, krotka, dobra, plemenita duša.

X. V.

Žensko krščansko gibanje med Srbi. — V Belgradu se redno vrše predavanja za krščansko misleče ženstvo. Predavanja se naznanjajo v listih pod naslovom "Žensko krščansko gibanje". Zadnje predavanje je imel arhimandrit Mardanič Uskoković o predmetu: Žena v krščanstvu.

Marsikatera naših lepotic porabi dobro uro predno se zadosti sleče, da zamore iti na ples — — —

KUHINJA.

16. **Kimljevka s krompirjem.** — Pripravi vse tako kakor prežgano juho. Posebej pa kuhaj en debel cel krompir, in ko je kuhan, ga olup, zreži na tenke kosce in ga stresi v juho. Ako hočeš, tudi lahko okisaš.

17. **Kašnata juha z zelenjavo.** — Zreži na debele rezance par listov zelja in ohrovta, 1 korenje, rumeno kolerabo, korenino peteršilja, če imaš, par listov karfijole, kosček zelene in pora. Deni v lonec in zalij z 1 litrom vode; ko je že napol kuhano, pridaj 1 na majhne kocke zrezan krompir; deni v kozo za 1 žlico masti in kosček čebule; ko se zarumeni, stresi v mast 1 osminko litra oprane kaše, duši jo par minut in stresi v kašo kuhano zelenjavo z vodo vred; kuhaj vse skupaj ¼ ure. (Ako hočeš juho redkejšo, pa prilij še vode in žličico magija.)

18. **Zdrob v špargljevi juhi.** — Zarumeni polno žlico zdroba v žlici surovega masla. Potem prilij en liter juhe, ki si v nji kuhala šparglje, kuhaj zdrob 30 minut ter končno pridaj žlico sladke smetane in en rumenjaki. Ko zlijesh juho v skledo, natresi vanjo opečenih žemelnih rezin in zabeli, če hočeš, s par kapljami magijevega izvlečka.

II. ZAKUHE.

1. **Ponvinčnik (šeberle)** iz suhega svinjskega mesa. Mešaj 5 dkg surovega masla ali masti, primešaj 2 rumenjaka, kos starega v mrzlem mleku namočenega in prav narahlo ožetega kruha (ali 2 žemlji), 1 r (2 do 5 dkg) kuhanega i nsekljanega suhega mesa, sneg 2 beljakov, žličico drobno zrezanega zelenega peteršilja in par zrn soli; vse narahlo zmešaj in stresi na pomazano pekačo (pleh), razravnaj testo za prst na deeblo po pekači in peci v srednje vroči pečici 10 do 15 minut. Pečenega zreži na poševne štirivoglate kose, stresi jih v skledo in zlij nanje čisto juho.

2. **Ocvirkovi žličniki za v juho.** Sesekljaj 7 dkg ne preveč suhih ocvirkov, deni jih v skledo, pridaj 1 jajce, 7 žlic mleka in 11 dkg moke, stopaj testo in ga zakuhaj z žlico v vrelo juho; justi narahlo vreti 10 minut.

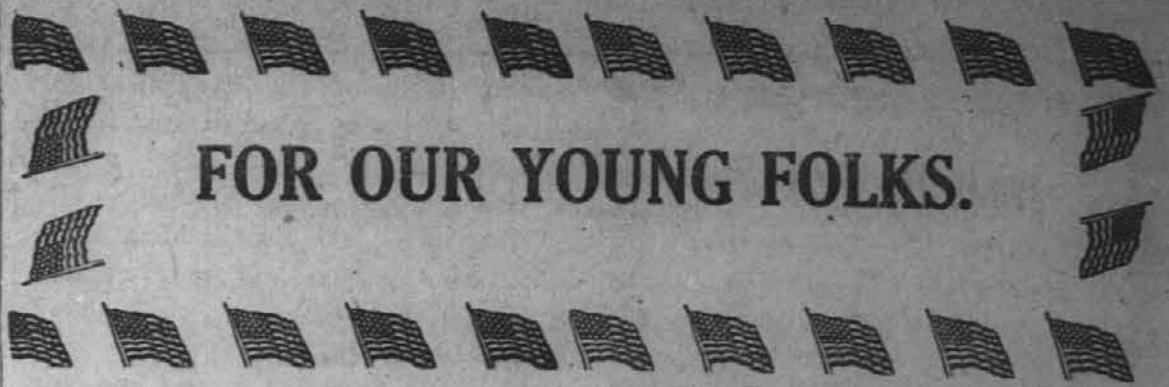
3. **Rezanci v juhi s krompirjem.** Napravi testo iz pičlega ½ litra moke, 1 jajca in par žlic vode; testo zvaljaj v krpe za nožev rob na debelo, osušene jih zreži na drobne rezance, skuhaj jih v 2½ litra goveje ali svinjske juhe; ko so kuhani, jim pa pridaj na zrezke narezan kuhan in olupljen krompir.

4. **Ajdovi žličniki za v juho.** — Vmešaj žlico surovega masla ali masti, primešaj 2 rumenjaka, iz 2 beljakov sneg in dve polni žlici ajdove moke. Narahlo zmešaj. Nato vzemi žlico, jo vtakni v vrelo juho, zajemaj po polovico žlice testa in ga spuščaj v juho, ki seveda mora vreti. Kuhaj jih narahlo v veliki široki kozi 8 do 10 minut.

5. **Krompirjevi cmoki za v juho.** Skuhaj 4 srednje debele krompirje, jih olup in še gorke v loncu stlači, primešaj jim žlico masti, rumenjaki, iz beljaka sneg, malo drobno zrezanega zelenega peteršilja, čebule ali drobnjaka, nekoliko soli, pest drobtin in žlico moke. Ta krompir polagaj po žlici na razbeljeno mast, pri tem ponev tresi, da se cmoki zarumene, deni jih v skledo in nalij nanje čiste juhe. (Za 4 osebe).

6. **Zdrobova (gresova) kaša na goveji juhi.** — Nalij v lonec 1½ litra goveje juhe ter jo pristavi k ognju, da zavre. Potem pa vmešaj 1 celo jajce in 6 dkg (2 žlici) pšeničnega gresa (zdroba) in to meš vlivaj počasi v juho, ki jo pri tem neprestano mešaj. Ko si juho še ¼ ure kuhala, jo zlij v skledo in postavi na mizo. (Za 4 do 6 oseb.)

7. **Nastrgana kaša.** — Napravi kolikor mogoče trdo testo iz 1 drobnega jajca, ¼ litra moke, za lešnik masla. Testo po strgalu (ribežnu) nastrgaj, kašo na deski raztrosi, da se malo osuši ter jo potem, ko juha zavre, stresi v juho, ki naj ¼ ure vre. (Za 4 osebe.)

FOR OUR YOUNG FOLKS.

TALE OF AN APOSTATE.

(Continued from last issue.)

She approached the grate for the purpose of flinging in the sacred badge, but she stopped midway. As if produced by the wand of a conjurer, there arose before her the vision of her First Communion morning—herself, as she knelt with little companion before an image of the Blessed Virgin, clasping that same little medal which she had been about to throw away, and with painful distinctness there was recalled to her mind the very words of consecration to the Mother of God which she on that day had repeated so earnestly.

"Always to be thy client, thy child, holy Mother of God, and as a pledge of the truth of my promise, to wear this medal until death".

"To wear it until death", she repeated to herself. "To wear it no matter what should betide". She retired to her neck, and then she threw herself upon the bed to drop into a tired, moaning slumber.

III.

Mary Kral, occupying a good position as teacher in the best school of the town, was independent of her father's support, and she continued to live with the Lorimers. Claude Lorimer, satisfied with the result of his fiendish work, desired no more. It was a tribute to his power over the most sacred interests, and with this new trophy, he preferred to seek another field of conquest. He left home on the pretence of attending to important business, but in reality to leave his unhappy victim. He bade her a careless adieu, and she saw him depart with that same strange feeling of sadness and relief that he had seemed ever to inspire.

Then she became moodily reserved, even to the extent of scarcely ever lifting her eyes to the person she might be addressing. Her broken-hearted parents had the sympathy of the whole place; even their dissenting neighbors sincerely pitied the bowed unhappy old man who had grown so unlike himself, and the white-haired aged women whose health seemed to have succumbed with her spirits. Even hearty, genial Dick lost his wonted gaiety, and became taciturn, and at times morose with his best loved friends. There were not wanting tongues to tell these things to Mary, and to tell them in no gentle terms, but she never replied. Only once was she betrayed into something like a confidence. A Catholic lady, noted for her charity, and charming sweetness of manner, and who was well-known to Mary, met the unhappy girl. With affectionate freedom she drew Mary's arm within her own, and forced her to accompany her in a little walk. With admirable tact she approached the distressing subject, and drew at last from her companion the following confession:

"I am miserable—I believe in nothing—all creeds present to me the same blank. The only easy moments I know are those passed in school; there, absorbed in my work, I can sometimes forget. Oh, that it would end—that I were dead! but for cowardice I could take my own life".

Her gentle questioner could readily believe the last words, for Mary's haggard, wretched appearance corroborated them.

"I know your motive in thus speaking to me", she continued, without looking up, "and I appreciate it; and I thank you, for I know you are prompted by the purest kindness, but I cannot avail myself of your efforts. I have gone too far—I feel that God has forsaken me. My faith is lost to me forever".

With a sudden movement she withdrew her hand from the arm whereon it rested, and before the grieved and sympathizing lady could reply, she was walking rapidly away.

Father McGovern had recommended prayer to the Kral's; Mrs. Kral's heart was continually praying; even when her lips framed no petition, her soul was sending up its incessant plaint:

"Virgin Mother of God! bring her back to the faith". Every night her pillow was wet with the tears she shed while her husband and her son slept, and the dawn of every morning found her on her knees in supplication for the erring one. Masses, Communions, Novenas. Alms-giving—the poor old mother, staunch in her ardent faith, employed them all for Mary.

IV.

It was a Saturday afternoon, late in the autumn, just five years after Mary Kral's apostasy. During that time, though Claude Lorimer had not once returned to his home, his sisters had remained firm friends of their unhappy guest. They sought to make her a member of their own church, and even contrived several interviews between her and their accomplished young minister; but, beyond politely receiving the divine, and during the first weeks of her stay, accompanying them occasionally to their

place of worship, Mary Kral gave evidence that the change in her religious convictions had not been to Protestantism, but rather to infidelity. The protracted absence of the object of her unhappy regard had dissolved the spell cast upon her by his presence; she no longer loved him, but her religious principles were still the wreck he had made them.

On this Saturday afternoon, not having the restraint of school to curb her wild, unhappy thoughts, and yearning to behold the country in its melancholy autumn garb, she put on her out door garments, and took her way to the boat for H—. H— was a suburban village five miles distant, and had upon its outskirts as lonesome and bleak a piece of land as even the girl's morbid taste could desire.

The sail was pleasant, and soothed—as much as it was possible for anything to soothe her troubled mind—by the picturesque scenery through which she passed, she stepped from the boat, when at length it stopped in a somewhat calmer mental state.

A gaunt, haggard, ill-clad woman, carrying an emaciated infant, and having another emaciated child clinging to her dress, met her.

"For the love of God give me something. My children have had nothing to eat since morning, and my husband is dying at home. I was ashamed to beg where I live, so I came out here where I would not be known—but the people are few here, and they're very hard".

There was more desperation than pleading in the appeal, as if it was the final effort of a despairing heart. Reserving only her return fare, Mary emptied the contents of her purse into the woman's hand. It was no inconsiderable sum, and the gaunt creature's face kindled with joy. Her eyes, that had worn such a stony expression became moist.

"May God bless you, whoever you are. You have trouble in your face; may the Virgin Mother of God bring you out of it.

(To be continued.)

GOLDEN SANDS.

"I was so happy", wrote a woman, "that I felt myself growing better".

Is there not here a secret for making people good by making them happy? It is said that there is nothing which diffuses itself more quickly in a family than the "coolness, indifference, and discontent" which manifest themselves in the countenance of one of its members.

This thought is not absolutely true. There are some things which communicate themselves with as much rapidity and more force; they are a "bright smile, a frank and open manner, a cheerful face, a happy heart".

To be indulgent is not only to accept the excuses which are made us, but to be beforehand with those who timidly seeks us to ask pardon.

Then we must never punish?

Yes... by loving still more!

"Thou wilt never believe me wicked", said a young man to his sister, whom he frequently pained by his misconduct, and who always excused him.

"No", she replied, "not as long as you love me.. Would you always give me pain?"

Nothing preserves affection in the heart like the indulgence with which we surround it, and, when affection lasts, it ends by rendering the heart good.

What is necessary to make one forbearing? A great deal of good sense with a little piety.

How many persons would dare each evening to say simply to God: My God, treat me to-morrow as I have to-day treated such a person whom I have rudely repulsed, whose faults I have brought to light through malice or to parade my wit; as I have treated another to whom, through pride, through aversion, through contempt, I have refused to speak, whom I have avoided, whom I cannot like because she displeased me, whom I cannot pardon, and with whom I do not wish to exchange any civility.

And yet do not forget that, sooner or later, God will do unto you as you do unto others.

No position is subject to more petty annoyances than that of the mother of a family or the mistress of a house. It often happens that she is interrupted ten times in writing a letter or arranging an account. What a habit of holiness, what an empire over self, must not one possess in order to show no impatience and to meet these trifling contradictions with equable serenity!

To discontinue one's work without any apparent trouble, to reply smilingly, to wait patiently the end of a long conversation, to resume calmly the interrupted work—this is the mark of a soul which possess itself and which God possesses.

Oh! how much good these souls effect about them, but how rare they are!

DELO IN DENAR.

Spisal dr. Fr. Detela.
(Dalje.)

Delavca sta se zasmejala z Janezom in razvila svoje nazore, kako da bi se morale uvozu žita in živine odpreti vse meje, za prevoz po železnicah pa nastaviti nižnje cene; potem bi se dalo živeti. Janez je ugovarjal. Obrtni izdelki naj bi se po njegovem mnenju izvažali in uvažali prosto, brez carine, kakor drago; ampak za žito in za živilino bi on izvoz sicer dovolil, uvesti pa bi se ne smelo nobeno zrno in noben rep, dokler ne bi imel domač pridelek primerne cene, ki bi jo dooločili poljedelci in živinorejci. Potem bi se izplačevalo poljsko delo.

“Za gospodarje bi bilo to že dobro”, se je smejal tovariš; “kaj pa bi imel delavec, hlapec? Ali bi bil kaj na boljsem? Ali ne bi bilo prav, da bi imel ta tudi svoj delež pri dobičku?”

“O prav; samo prevzeti bi moral tudi delež pri izgubi. Da bi pa izgubo nosil gospodar sam, dobiček pa delil s hlapcem, bi bilo vendar čudno”. Delavca, ki bi bila rada poučila Janeza, sta ga vabila s seboj v krčmo.

“Nocoj ne”, je dejal Janez, da sta čutila, da mu presedata.

“Pa jutri večer, k Dečmanu!” “Pridem, pridem. Lahko noč!” ju je odpravljaj Janez.

“Kmet je kmet”, sta dejala moža, ko sta se bila oddalila. “Iz kmeta ne narediš nikoli poštenega delavca, ker kmeta je sama sebičnost”.

Janezu pa se je zdelo, da se je bil dobro odrezal, in toliko ga je bil raztresel pogovor, da se je vrnil boljše volje domov.

“Ob nedeljah hodiš v cerkev?” ga je vprašal pri večerji Jemec.

“Kako pa!” “No, prav, ker eni hodijo, drugi pa ne. Toda za druge meni nič mar; naša hiša pa hodi”.

Janezu se je storilo inako, ko je stal med tujimi ljudmi v tuji cerkvi, kjer mu ni ugajalo ne zvonjenje, ne petje tako kakor doma. Toda cerkev je bila polna. Še bolj pa popoldne krčme.

“Pojdiva na polič vina k Dečmanu!” je dejal Janez tovarišu in ga spravil v zadrego. Jože namreč ni hodil v krčmo. “Plačal bom jaz”, je bahal Janez, ko je videl, da se fant obotavlja.

“Saj ga pijeva lahko doma”, je dejal Jože. “Pri Dečmanu nastane skoraj vsako nedeljo kak prepir in meni kar nič ne ugaja kričava družba”.

“Tudi meni ne; toda obljubil sem”.

“Komu pa?” — In Janez je pri-

povedoval, kako sta ga vabila dva delavca, kako sta mu hotela natvesti vsake sorte; toda nista zadela na pravega; on da je služil cesarja, preživel dve leti na Tirolskem in videl najbrž več sveta nego onadva oba skupaj; zato ju je tudi zavrčal, kakor se spodobi.

“K Dečmanu pa grem, ker sem jima zagotovo obljubil”.

“Dobro. Pa pojdiva!” je sklenil Jože, ker se je nadejal, da se bo tovariš hitro naveličal družbe. “Na nekaj pa te moram opomniti, Janez”, je dejal gredeč. “V naših krčmah se shajajo vsake vrste ljudje in govore, kar ni vsakemu všeč. Najbolje je molčati in poslušati. Zakaj prepričal jih ne boš in ugovarjati se ne izplača, ker jim ne ustaviš besede nikoli. Ti jih poslušaj; misli si pa, kar hočeš! Kdor noče verjeti, temu se ne da dopovedati; vsak pa verjame, kar mu je všeč. Nekateri pa zamerijo, če jim ne verjameš vsake besede, in kdor ni njih misli, tega imajo za sovražnika. Dandanes, ko se vse združuje, je svoja misel greh”.

“Ali veš, Jože, kaj ti jaz povem?” je dejal Janez. “Če skrivajo pametni ljudje svoje misli, neumni pa kažejo, ali se ne vidijo potem same neumne?”

“Seveda”, se je smejal Jože. “Toda ni tako lahko ločiti pametnih od nespametnih, ko ima svoje vsak za pametne”.

Janez je zmignil z rameni. Da on, ki je obhodil toliko sveta, ne more biti neumen, to mu je bila dognana reč; po kakšni pravici pa da se imajo drugi za pametne, o tem ni hotel govoriti, da se ne bi zbesedil s prijateljem.

Tako je, ljubi Janez! Svoje misli imeti je lažje nego jih zagovarjati, ko se ozira človek pred vsako besedo na toliko strani, da pride v popolno veljavo le, kdor je brezobziren.

Iz krčme se je razlegalo petje in poskočna godba. Prva soba je bila polna. Za mizami so sedeli delavci in delavke in pili in peli, se menili in smejali in gledali plesalce in pesalke, ki so se vrteli v dimu in prahu, žarečih oči in potnih obrazov. Plesalci so vriskali in bi-

li z nogami, plesalke se nasmihale in spogledovale in pari se zadevali v vrtincu drug ob drugega, ob mize in stole in goste. Natararica se je vila s krožniki in steklenicami skoz metež, in kadar se je vračala, jo je ujel kak plesalec in zavrtil skoz gnečo. Mlada, cvetoča lica so drhtela pod temnimi, brkatiimi obrabi in lahka svetla krila so se ovijala okoli črnih oblek, kakor da bi škrti vlačili angele v pekel.

Janez in Jože sta se prenila v drugo sobo, kjer sta stali dve veliki mizi, tako polni gostov, da sta komaj dobila prostora. Krog ene mize so sedeli mladi prešerni ljudje, ki so se šalili in peli in si napivali. Štefan vina je romal brez prestanka in gasil žejo, ki je tlela naprej. Naša dva fanta pa sta sedla k mirnejšim gostom, ki niso hodili samo zaradi pijače v krčmo. Imeli so med seboj priletnega delavca z veliko plešo nad rdečim obrazom, od katerega so viseli dolgi sršasti brki. Krtki vrat mu je ovijala rdeča, črнопikasta ruta z debelim vzdom. Daleč od sebe je držal mož novine, bral par stavkov, pogledal ostro s sivimi očmi po omizju in razlagal potem živahno, kar je bil bral, dodajal svoje pripombe, navajal zglede in maħal zdaj z eno, zdaj z drugo, zdaj z obema rokama, stisnil časi pest, pokazal figo, se zaničljivo zasmeljal ali se raztogotil in zagrozil. Za njim so se zaničljivo smejali ali grozili in stiskali pesti možje, ki so sedeli za isto mizo, pili počasi in pazili, da ne bi prešli nobene besede.

“Kovač Brnot”, je šepnil Jože. — Janez je malomarno prikimal. “Prišel je iz Gradca”.

“A razume mnogo in govori se

več”, je nadaljeval tiho Jože; “in delavci ga poslušajo kakor preroka”. Janez je pomilovalno zmignil z rameni, nejevoljen, da je zašel v dolgočasno družbo. Da bi vsaj sosednje omizje zopet kaj zapelo, si je mislil, da se ne bi vedno slišal ta Brnot iz Gradca! Neumevno se mu je zdelo, kako morejo pametni ljudje tako zvesto poslušati človeka, ki je bil samo v Gradcu; najbrž niso slutili, da je bil on na Tirolskem. Nekako užaljen je premišljeval Janez, ali naj bi se obrnil stran in pokazal očito, da ga ne zanima ne Brnot, ne njegovi marnji, ali naj bi segel možu v oblastno besedo. Poslednje se mu je zdelo bolj možko in začel je poslušati.

Brnot je govoril o kapitalizmu, ki je vir vsega zla na svetu, in o kapitalistih, ki naj bi jih vse hudič vzela. Janez se je čudil, da tako malo razume o tem predmetu. Premalo je bil pozoren.

“Zemlja je last vseh ljudi”, je nadaljeval mož. “Po kakšni pravici more kdo reči: to je moj svet, to moja last! Naj bi bili prvega lopova, ki se je drznil ograditi kak prostor in reči: to je moj svet, obesili na prvo drevo; potem bi mi potomci drugač živeli in ne stala bi si nasproti kot smrtna sovražnika kapital in delavci, vsi bratje, vsi prosti, brez gospodarjev. In kjer ni gospodarjev, tam ni hlapcev. Imenitno bi živeli, ko bi bila skupna last vsa zemlja”.

“Kdo bi jo pa obdelaval!” se je oglasil Janez, ki je prežal na prili-

ko. “Kdo obdelaval!” se je zavzel Brnot in zavzeti so se ozrli v Janeza vsi gostje pri mizi.

“Da, da, kdo obdelaval”, je poudarjal Janez in gledal zdaj enega, zdaj drugega. “Ali mislite, da ne vem, kaj je skupna last? Če imata dva kmeta skupno pot, je nobeden ne posiplje in na občinskem pašnik zrase največ osata. Skupna last, da! Jaz vem, kaj je skupna last. Mene ne bo nihče učil, ker sem sam dosti izkusil, doma in po svetu. Na Tirolskem sem bil dve leti”.

(Dalje prihodnjič.)

Če ste varčni pri eni stvari zakaj niste pri drugi?

— Slovencem v Chicagi naznanjam, da izvršujem vsa čevljarska dela najboljša in najhitrejša. Sedaj ko je neznosna draginja, si veliko prihranite, če daste svoje čevlje popraviti. Zalegli Vam bodo kot novi, poleg tega pa ostane Vam v žepu nekaj dolarjev. Moje delo je izvršeno z najboljšimi stroji in je nad vse trpežno. — Poskusite in prepričajte se sami!

Prodajam tudi trakove za čevlje, kakor tudi razne kreme za čiščenje čevljev.

Za vse se Vam priporočam

J. ADAMS,
1845 W. 22nd St., Chicago.

NOVE ZVEZE S STARIM KRAJEM.

POŠILJANJE DENARJA.

Glavno vprašanje pri pošiljanju denarja so zveze z onimi kraji, kamor je denar namenjen. Naše nove zveze za pošiljanje denarja v slovenske kraje izbornu poslujejo; o tem smo se prepričali. Pošiljatve so izplačano v 14 do 24 dneh. Nakazila izvršuje Poštni čekovni urad SHS v Ljubljani. Ta zavod tako izbornu posluje, da je nova država nanj lahko ponosna.

Prejemniki dobe poslani denar na svoj dom oziroma na njihovo domačo pošto. To se pravi, da jim ni treba hoditi po denar na to ali ono banko. Denar se jim izplača v polni svoti, to je, brez vsakega odbitka. Vsaka naša pošiljatev je garantirana proti izgubi.

Vse druge naše bančne posle za Jugoslavijo upravlja Jadranska banka v Ljubljani in za Venecijo Giulio pa Jadranska banka v Trstu. Pripomnjeno naj bo, da je Jadranska banka ena izmed največjih bank v Jugoslaviji. Svoje podružnice ima tudi v Kranju, Celju, Mariboru, Belgradu, Zagrebu, Dubrovniku, Noturu, Metkoviću, Opatici, Sarajevu, Splitu, Sibeniku, Zadru in na Dunaju.

Imenovana banka točno izplačuje naše čeke (drafts), katere zaradi varnosti proti izgubi, tatvini in drugim slučajem, zlasti potnikom priporočamo.

Kar se tiče bančnih in drugih denarno-prometnih zvez s slovenskimi kraji smelo trdimo, da nima nobena banka ali firma, pa naj bo še tako velika ali stara, boljših zvez, kakor jih imamo mi.

Naše cene so vedno med najnižjimi. Naročila se izvršujejo na podlagi dnevnih kurznih cen.

POTOVANJE IZ STAREGA KRAJA.

Do sedaj še ni bila sprejeta nova naselniška postava. Predlogo, ki jo je sprejela poslanska zbornica, bo senat skoro gotovo popolnoma zavrgel in bo izdelal popolnoma nov zakonski načrt. Zaradi tega bo nedvomno vzelo več mesecev, predno bo vprašanje v Washingtonu rešeno. In tudi potem, ko bo nova postava sprejeta, bo vzelo nekaj mesecev, predno bo prišla ta postava v veljavo. Vse to kaže, da bodo imeli oni rojaki, ki žele dobiti svoje ljudi iz starega kraja, dovolj časa, da to dosežejo. Za vsa nadaljna pojasnila pišite na naš naslov.

Na stotine rojakov je že prišlo iz starega kraja s posredovanjem naše trdke, zato tudi vi sami sebi dobro storite, ako tozadevna posle poverite naši trdki.

POTOVANJE V STARI KRAJ.

Veliko rojakov se pripravljajo na odhod v stari kraj in sicer eni zaradi slabih delavskih razmer, drugi zaradi nujnih opravkov, tretji zaradi narodnosti. Vse kaže, da bodo vsi parniki na poletje zopet prenapolnjeni, vsled česar svetujemo onim, ki so namenjeni potovati, da ne odlašajo svojega odhoda predolgo, temveč da potujejo vsaj pred majem oziroma junijem ter se tako izognejo neprijetnemu drenjanju in drugim neprilikam, ki so v zvezi z navalom. V mesecu marcu in aprilu so na razpologo še vsi parniki. Kakor je sedaj odločeno, bodo parniki odhajali v sledečem redu:

NEW YORK—TRST	NEW YORK—HAVRE
15. febr. San Giusto (Bismark)	15. febr. Chicago
24. febr. Calabria	16. febr. Leopoldina
16. marca Columbia	17. febr. La France
19. marca Argentina	26. febr. La Savioe
26. marca President Wilson	2. marca La Lorraine
2. aprilu Belvedere	8. marca Rochambeau
NEW YORK—Cherburg, Francija	15. marca La Touraine
26. febr. Aquitania	17. marca La France
7. marca Saxonia	19. marca Chicago
10. marca Imperator	26. marca La Savoie
15. marca Albania	2. aprila La Lorraine
22. marca Aquitania	12. aprila Rochambeau
7. aprila Mauretania	14. aprila La France
12. aprila Aquitania	30. aprila La Lorraine
13. aprila Saxonia	
23. aprila Aquitania	
- Pri Jugoslovanskem konzulatu je sedaj odredba v veljavi, da se mora vsak potnik izkazati s kako uradno listino, bodisi krstni list, domovinski list, vojaško ali delavsko knjižico ali kaj sličnega. Pismo iz starega kraja ne zadostuje. Kdor nima nobene tako listne, naj piše na svojo občino po domovinski list.
- Za vsa nadaljna pojasnila se obrnite na trdko:

ZAKRAJŠEK & ČEŠARK

70 — 9th Avenue — NEW YORK CITY.

VINKO ARBANAS

CVETLIČAR IN PRODAJALEC

vsakovrstnih

CVETLIC IN ROŽ.

Izvršujem vsakovrstne pogrebne vence. Pri meni dobite najlepše šopke za ženitovanje in druge slavnostne priredbe. Priporočam se Slovencem, kakor tudi vsem Hrvatom in Slovanom v Chicagi in okolici.

1320 West 18th St., Chicago, Ill.
Phone: Canal 4340.

DR. OHLENDORFOVA ZDRAVILA

so izvrstna proti

KAŠLJU, UJEDANJU, ŽELODČNIM BOLEZNIM IN REVMITIZMU.

Steklenica stane 75c.

1924 BLUE ISLAND AVE.

HARMONIKE!

Izdelujem in popravljam vsakovrstne harmonike, bodisi kranjskega ali nemškega tipa. Vsa dela izvršujem zanesljivo in točno, po najnižjih cenah.

Se priporočam rojakom širom Amerike.

ANTON BOHTE,

3626 E. 82nd St., Cleveland, O.

SLOVENCEM V CLEVELANDU, OHIO!

Slovincem v Clevelandu in ta mošnji okolici naznanjamo da ima v zalogi letošnje “Mohorjeve knjige” za leto 1921, naš zastopnik

Frank Suhadolnik,

6107 St. Clair Ave., Cleveland, O

On ima tudi v zalogi vse knjige, ki jih prodaja naša tiskarna. Za naročila in vse stvari, ki se tičejo nas se lahko obrnite vsakokrat na nje ga. Vsem ga najtoplejša priporočamo.

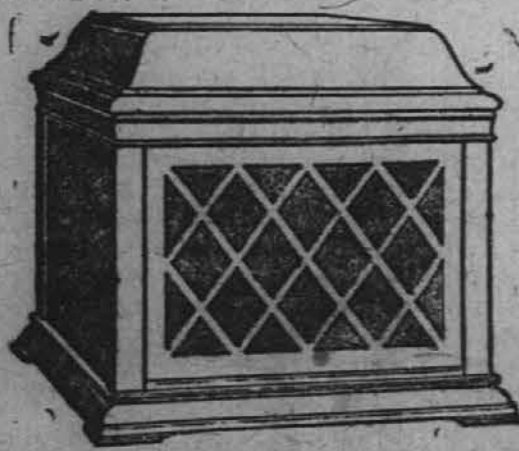
Slovenian Franciscan Press, Chicago, Ill.

Slavnemu občinstvu priporočam, svojo dobro trgovino s železnarijo. V zalogi imam najboljše peči, katere se greje z oljem, plinom in tudi take za premog. V zalogi imam tudi raznovrstno orodje za vse rokodelske stroke. — Kadar potrebujete kaj takega, pridite k meni in boste najboljše postreženi.

F. M. NILLES,
1842 W. 22nd St., Chicago,

RESNICA JE KAR TRDIMO

V zalogi imamo najfinejše Edisonove gramofone. Prodajamo raznovrstne zlatino. Kar prodamo za zlato, ostane zlato. Popravljamo vsakovrstne žepne in stenske ure. Prodajamo tudi raznovrstna očala. Če ne vidite dobro ali če Vas radi utrujenos živcev boli glava, pridite k nam in mi Vam bomo dali očala ki Vam bojo pomagala.

PETER A. MILLER,

Expert Optician—Full Line of Jewelry—Watch Repairing. Satisfaction Guaranteed.

2128 W. 22nd Str. — Chicago, Ill.

PHONE: CANAL 5838.

“AKO STE BOLNI.”

Ako trpite na trganju po ramah, križu in nogah, če Vas trga po vratu ali po glavi, pa naj si bo že od prehlajenja, ali drugače, ter če Vas zdravnik ne morejo ozdraviti te bolezn, tedaj pridite k meni.

JAZ SEM IZNAŠEL

zdravilo ki vam bo pomagalo če tudi zdravnik niso bili v stanu Vam pomagati.

VEM ZA ZDRAVI-

lo ki ozdravi vnetje grla (Tonsilitis), brez da bi morali na kake operacije. Poskusite in prepričajte se!